Devrimci
HALKIN YOLU
88
8 KASIM 1979 10 LİRA
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

Reformcu Ecevit hükümetinin yapamadığını bugün faşist Demirel yapmak istiyor

Faşist Demirel de devrimci mücadeleyi durduramaz

FAŞİST AP'NİN HALKIN MÜCADELESİNİ BASTIRMA TEDBİRLERİ

① Fevkalade haller kanunu çıkarılmalı	Devletin bütün kurumları ve okullar, hastaneler, hizmet kuruluşları, kişisel mülkiyet de dahil olmak üzere istendiği anda sınırsız yetkiyle faşist diktatörlüğün hizmetine verilmek isteniyor.
② Devlet Güvenlik Mahkemeleri kurulmalı	Grev yapan işçinin, özgürlüğe susamış gençliğin, ezilen köylülerin küçük kanundaşlarının, mücadelesinin yarıcısı olan DGM'ler yeniden kurulmak isteniyor.
③ Ceza ve Usul Kanunlarının işleyişini süratlendirecek değişiklikler yapılmalı	Özgürlük için mücadele eden halka baskıları ağırlaştıran cezalar konmak isteniyor. Bununla yapılmak istenen devrimciler, ilericiler, komünistlerin toplıca yargılanarak cezalandırılması, kişilerin birey olarak savunma yapma hakkının ortadan kaldırılmasıdır. Hâkim sınıflar özgürlük savaşçıları ile başedemeyince onları toptan ezmek istiyor.
④ Sendika ve dernekler kanunundaki boşluklar giderilmeli	Sendikaların ve kitle örgütlerinin faaliyet alanını iyice kısıtlamak, onları göstermelik hale dönüştürmek ve bu yapılmazsa kapatılmak isteniyor.
⑤ Sosyal ve Kültür Amaçlı Derneklerin siyasetin içinde rol alması önlenmeli	Bu tedbir hayır kurumlarından başka bütün derneklere yaşama hakkını tanımamak demektir. Hâkim sınıflar her çeşit örgütleri sendikaları, dernekleri kendine tâbi kılamazsa dağıtmak arzusundadır.
⑥ Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu değiştirilmeli	Bu yasa değişikliği halkın ekonomik ve siyasi taleplerini haykırmak, özgürlük ve sosyalizm için düzene öfkesini dile getirmek için yürüyüş, miting, toplantı yapma hakkını ortadan kaldırmayı amaçlıyor.
⑦ Valilerin yetkilerine açıklık getirilmeli	Faşist diktatörlüğün baskıları, faşist terörü artırmak için devlet yetkililerine tam yetki tanınması demektir.
⑧ Polis Vazife ve Selâhiyetleri kanunu örgütlü saldırılara karşı değiştirilmeli	POL-DER'in kapatılması muhalif kitlelerin dağıtılması, polis teşkilatının güçlendirilmesi, faşist örgütlenmesinin sağlamlaşması isteniyor. Bu polisin halka azgınca saldırması için tam serbestlik demektir.

Hükümet kurmasının gündeme gelmesi ile birlikte Faşist AP programını açıkladı. AP'nin programında I. olarak devlet güçlerinin yetkinleştirilmesi işçi sınıfı ve çalışanlara karşı cop ve silâhlı güçlünün arttırılması vardır. Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin yeniden çıkarılması, faşist diktatörlüğün daha fazla şiddet uygulaması için devlet görevlilerinin yetki ile donatılması polis teşkilatının güçlendirilmesi AP'nin yapmak istediği uygulamalardır. Demokratik yasal değişiklikler de yapılarak işçi sınıfı ve çalışanların kazanılmış demokratik siyasi hakları gasbedilmesini, sendikaların, kitle örgütlerinin göstermelik hale getirilmesi, olmazsa kapatılması gerektiğini AP açıkça ilan ediyor. Bunları gerçekleştirmek, hükümet olmak için diğer partilerden destek istiyor.

AP hâkim sınıfların işçi sınıfı ve çalışanlara daha ağır baskı, terör uygulaması kazanılmış haklarının çiğnenmesi isteklerini dile getirmektedir. O, Ecevitin isteyip de yapamadıklarını yerine getirmeyi hâkim sınıflara tahâd etmiştir.

İşçim sınıflar mücadele eden, parlamentoyu, seçimleri boykot ederek devrime yönelen

Devamı sayfa 7'de

yeni zamlar kapıda

- KAPİTALİSTLER İSTEDİKLERİ MALA ZAM YAPILMAZSA ÜRETİMİ DURDURACAKLARINI İLAN EDİYOR
- HALEN 200 MALA YENİ ZAM YAPILMASI İÇİN FİAT KONTROL KOMİTESİNE BAŞVURULDU
- IMF ECEVİT HÜKÜMETİNİN DAHA ÖNCE VAADETTİĞİ YENİ ZAMLARIN BİRAN ÖNCE RESMİLEŞMESİNİ İSTEDİ

14 Ekim seçimlerinden sonra birçok kapitalist, çeşitli mallara veya, dahil fiyat istiyor. İktisat Bakanı ve Tekel'den Bakanlık Fiyat Kontrol Komitesi'ne 200'den fazla mala yeni zamların yanılması için başvurulmuştur.

Tekeller, zam taleplerini gerçekleştirmek için gerekti ğinde, "zarar ediyoruz" diye, rek fabrikada üretimi durduruyorlar. Örneğin Tekfen Floresans fabrikası, istediği zamı alamadığından üretimi durdurdu. Çimento fabrikatörleri de, zam istiyor, "yoksa üretimi durdururuz" tehdidini savuruyorlar.

Kapitalistlerin yeni zam istekleri zaten bulunmayan, karaborsa da 2-3 misli fiyata satılan malların fiyatlarının yeniden fırlamasına neden olmaktadır.

Son yıllarda piyasada margarin yağlar, zeytinyağı bulunmuyor. Fakat bulunmayan bu yağlardan binlerce kilonun, fabrika ambarlarında karakoçsacıların depolarında sakladığını bilmeyen kalmadı. Şimdi de karaborsa piyasası fiyatlarını "resmileştirmek", onaylatmak amacındadırlar. Onlar, resmi fiyatı 73 lira olan zeytinyağını karaborsa 130 liraya; 34 lira olan margarin yağları da 80 liraya satmaktadırlar. Fiyat Kontrol Komitesine de mevcut piyasa fiyatlarını onaylamak kalıyor!...

Mevsimin kış olması nedeniyle, en fazla ihtiyaç duyulan yakacak, odun, kömür vb. fiyatları da hızla artmaktadır. Kömür bulmak, ve satın almak güç bir mesele haline aldı. Yakın zamanda sanayide kullanılan kömür türlerine yapıldı.

Kapitalistler, durmadan zam isterlerken, aslında Ecevit'in, 14 Ekim seçimleri sonrası zam yapma vaadinin gerçekleşmesine çabalamaktadırlar.

Ecevit hükümeti, emperyalizmin soygun şebekesi, IMF'lizmin soygun şebekesi petrol şeyke ve seçimler sonrası petrol şeyker ve çubreye zam yapacağı

Devamı sayfa 7'de

DEVRİMCİ METAL-SEN KURULDU

Devrimci Metal-Sen sarı ve revizyonist sendikacılığa karşı mücadelenin alevleri için de inşa oldu. Devrimci Metal-Sen'in kurucuları burjuva ve revizyonist sendikalar içinde yıllarca dişe diş mücadele yürütmüş, işçi sınıfına ön derlik etmiş sınanmış, denenmiş, sağlam devrimci işçi ön derlerinden oluşuyor. Devrimci Metal-Sen'in kurucuları metal işçilerinin en ileri, en bilinçli, bilimsel sosyalizm le donanmış devrimci işçiler dir. Bu yönden Devrimci Metal-Sen metal işçilerinin sınıf çıkarlarını ve sendikal demokrasiyi savunuyor, işçilerin gerçek kurtuluşları olan sosyalizm için mücadele edeceğini ilan ediyor.

Metal işçilerinin ve tüm işçilerin özlemleri Devrimci Metal-Sen'de somutlanıyor. Aşağıda Devrimci Metal-Sen'in basına dağıttığı kuruluş bildirisinden bölümler yayınlıyoruz:

Basına açıklamadan

Devrimci Metal İşçileri her türden burjuva, revizyonist sendikacılığa yıkmak, metal iş kolunda çalışan işçileri sınıfının çıkarları etrafında birleştirmek ve örgütlemek için Devrimci Metal-Sen'i kurdular.

Devrimci Metal-Sen işçi sınıfının ekonomik haklarının tam ve taviziz savunucusudur. Kapitalist sömürüye karşı ücretlerin yükseltilmesi, 8 saatlik işgününün her yerde uygulanması, iş saatlerinin kısaltılması, iş ve yaşam koşullarında düzelmeler sağlamak amacıyla metal işçilerinin mücadelesini örgütleyecektir. Elde edilmiş hakların yetinmeyerek grev yasaklarına, grev hakkının önündeki engellere karşı ve grev hakkının genişletilmesi, lokavtın kaldırılması, iş güvenliği ve referandum için mücadele edecektir.

Devrimci Metal-Sen'in amacı, ücretli kölelik sisteminin yıkılması, sosyalizmin kurulmasıdır. O bu amacı her zaman yüksekte tutar. Sosyalizmin elde edilmesi uğruna özgürlük mücadelesinin kararlı savunucusudur. Devrimci Metal-Sen emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve her türden gericiliğe ve burjuvaziye karşı bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini desteklemekle yükümlüdür.

Devrimci Metal-Sen, metal işçilerinin söz ve karar sahibi olmasını sağlayacak, sendikal demokrasiyi titizlikle uygulayacak, işçilerin insiyatifini geliştirecektir. Devrimci Metal-Sen'in ikesine göre işyerindeki işçi'nin çoğunluğunun onayı olmadan toplu iş sözleşmeleri imzalanamaz, greviler kaldırılamaz. Bu burjuva, revizyonist sendikaların, işçilerin sendikal işlerin yürütülmesini anlayamayacağı, sendikacılığın özel ihtisas, özel yetenek isteyen bir iş olduğu anlayışına ağır bir darbedir.

Devrimci Metal-Sen'i kurarak burjuva revizyonist sendikacılık çemberini kırmada ilk adımı atan devrimci metal işçileri, işkolundaki işçilerin desteğini alacağının Devrimci Metal-Sen'i güçlendirerek görevini yerine getireceklerinin güveni içindedir.

Devrimci Metal-Sen gücünü işçi sınıfından, onun yaratıcı girişkenliğinden ve bilimsel sosyalizmden alıyor. Bu gücün her türlü zorluk ve engeli aşmaya yeterli olduğu inancındadır.

ABD DAYATIYOR

- Üsler daimi statüye kavuşsun
- IMF'nin emirleri harfiyen uygulansın

Geçtiğimiz günlerde ABD' nin büyükelçisi Ronald Spiers, Istanbul'da katıldığı bir toplantıda hâkim sınıflarla ABD emperyalistleri arasındaki ilişkileri ele alan bir konuşma yaptı. ABD emperyalizmi nin ekonomik, siyasi, askeri vb. bağımlılığı derinleştirici çeşitli isteklerini dile getirdi. Bu hatırlatma yeni bir hükümetin kurulması konusunda faaliyetlerin sürdürüldüğü bir sırada mevcut gelişmeleri etkilemeye yönelikti.

ABD büyükelçisi konuşmasında IMF'ye verilmiş tahâdülere değindi. IMF ile olan anlaşmalara uyulduğu sürece Amerikan yardımında sürece ğini hatırlattı. Bilindiği gibi geçtiğimiz yıl ekonomin denetimini elinde bulunduran IMF'nin ileri sürdüğü birdizi istek hâkim sınıflarca kabul edilerek uygulamaya konmuştu. IMF'nin isteğiyle temel ihtiyaç maddelerine birçok kez zam yapılmasının yanısıra son olarak da Ecevit hükümeti seçimden sonra birçok temel maddeye zam yapmayı tahâd etmiş ve basından zam yapılacağı haberleri çıkmıştı.

Bugün basında da belirtildiği gibi 200'den fazla mal zam için hazır beklemektedir. İşte IMF ile anlaşmaya "uyulması" isteğiyle hatırlatılmak istenen bir diğer mesele budur.

ABD emperyalistlerinin genel bir isteği de "savunma işbirliği" anlaşmasına ilişkindir. ABD emperyalizmine askeri bağımlılığın daha da mekiştirilmesi yolunda atılan veni adımların ifadesi olan "savunma işbirliği"an lamasının konusunu üsler o-

Devamı sayfa 7'de

FAŞİST KATİLLER FÜTURSUZLAŞTI

Faşist çeteler Bayrampaşa'da bir kahveyi basarak 6 kişiyi kurşuna dizdi

Faşist partilerin hükümet kurma olasılığının gündeme gelmesiyle sivil-faşist çeteler halka ve devrimcilere saldırılarını artırdılar, ileri ci ve devrimcilere karşı kitle katliamlarına tekrar hız verdiler. Geçen hafta Bayrampaşa'da bir kahveyi basan faşist katiller, 6 kişiyi kurşuna dizerek vahşice katlettiler. Yine K.Maraş davasının geçen haftaki duruşması sırasında tutuklu faşist elebaşıbir Adana sıkıyönetim askeri mahkemesinin duruşma salonunda olaylar çıkardı, mahkûl avukatlara, tanıklara, gazetecilere saldırdı. Bu arada reformcu CHP'nin ve faşist partilerin destekledikleri K.Maraş davasında faşist katiller delil yetersizliği vb. sudan bahanelerle serbest bırakılıyor.

Sivil faşist çeteleri böyle pervasız kılan şüphesiz ki faşist diktatörlükten ve dönemin çeşitli savunucularından -reformcu CHP'de dahil- destek görmeleri veya korunmaları olmalarıdır.

Yine faşist çeteleri himaye eden faşist AP'nin hükümet olma ihtimâlinin artması; yanısıra faşist katillere-aşkı vb.- verilen güvenceler de onları daha da pervasızlaştırmaktadır.

Bu gelişmelerle faşistlerin giriştiği kitle katliamı, saldırılarında fütursuzlaşmaları devlet güçlerinin yanısıra MHP ve ÜGD'lü sivil faşist çetelerin önümüzdeki günlerde terörü artıracaklarının işaretidir.

BURJUVA VE REVİZYONİST PARTİLER İTİRAF EDİYOR:

İŞÇİ SINIFI VE BİLİNÇLİ EMEKÇİLER SEÇİMLERİ BOYKOT ETTİ

Gerici faşist, revizyonist basın seçimlere katılma oranını yüksek göstererek, seçimlerin işçi sınıfı ve bilinçli emekçiler tarafından boykot edildiğini bir süre gizledi. Seçim sonuçlarının ortaya çıkardığı gerçekleri örtbas etmeye çalıştı. Şimdi ise seçimlere katılmanın düşük olduğunu, yavaş yavaş çıtlatmaya başladı. Gerçekleri itiraf etmek zorunda kaldı.

CHP'ye oy vermeyen, seçimi boykot eden seçmenlerin oyu nereye gitmişti? Büyük tantanalarla nerdeyse kahramanlaştırılan edilen AP'nin oylarında hemen hemen fazla bir artış olmadığı ortaya çıkınca burjuva basın üstü kapalı ağız değiştirdi. CHP'ye oy vermeyen seçmenin, baskı partiye de vermediğini itiraf etti. Tabii seçmen sayısındaki artış, birçok kimsenin seçim kütüklerine yazılmadığı gene geçiştirildi.

Seçimlerde halktan darbe yiyen CHP, yenilgisinin nedeninin seçimlerin boykot edilmesi olduğunu istemeyerek kabul etti. Ecevit yaptığı bir

Devamı sayfa 7'de

HALKIN YOLU

EKİM DEVRİMİ VE LENİNİZM YAŞIYOR

Proleterlerin kazanacakları koskoca bir dünya var.

Bu ilk savaş manifestosu dünyaya ilan edildiği zaman bazılarına devrim erişilmez görünüyordu. Ancak dünya proletaryası bu manifestoya uyarak kapitalist efendilere saldırıya geçti.

Bu manifestonun üzerinden yarım yüzyıl aşkın bir süre geçtikten sonra ilk sosyalist devrim, Ekim devrimi Rusya'da gerçekleşti. 7 Kasım 1917'de burjuva düzenin değişmezlik efsanesini de geride bırakarak zafere ulaştı. Devrimin çok uzaktaki erişilmez bir özlem olduğu şeklindeki gevezelikleri süpürüp bir kenara attı. Kapitalizm ölümcül bir yara almış, proleter devrimleri çağı açılmıştı.

Ekim devrimi kararsız, yalpalayan geri çekilen herşeyi safdışı ederek, proleteryanın büyük bir bağlılık, fedakârlık, inatla yürüttüğü savaşına tanıklık etti. Sefil, aç Rusya'dan güçlü, ileri, sosyalist Rusya doğdu. Sovyet rejimi proleteryanın zafere göstüren, Bolşevik Partisi'nin önderi Lenin'in, Ve Ekim devrimi Marksizm-Leninizm bütün akımlarla ödünsüz bir darbelerini onlara yönelterek güçlerek, en sert darbelerini onlara yönelterek zafere ulaştı.

Ekim devrimi kapitalistlerin ve büyük toprak sahiplerinin mülklerini elinden aldı. Kapitalist mülkiyeti, toplumsal mülkiyeti getirdi. Devletleri parçaladı, burjuvazinin siyasal haklarını elinden aldı, burjuva demokrasisini, parlamentarizmi ortadan kaldırdı, Sovyet Sosyalist İktidarını, sosyalist demokrasiyi kurdu. Böylece kapitalist düzenin değişmeyecekti, proleteryanın burjuvazi olmadan yaşayamayacağını açığa çıkardı.

Ekim devrimiyle proleteryanın iktidarı, Sovyetleri kurması bütün dünya ezilenlerinin, proleteryanın ve ezilen halkların mücadelesine dünya çapında büyük bir etkilim kazandırdı. Bunun yanısıra emperyalizmin boyunduruğu altındaki ezilen halkların

Devamı sayfa 7'de

Scanned by CamScanner

"YER SARSILDI, DAĞ SARSILDI, AMA ARNAVUT SARSILMADI"

Enver Hoca yoldaşın İşkodra mitinginde yaptığı konuşmadan bölümler:

● BU AİLELERE EVLERİNİZ HAYIRLI OLSUN DİLEĞİNDE BULUNUYORUZ. PROLETERLERİN DEVLETİ, ONLARDAN KARŞILIK, VERGİ VE KİRA ALMAYACAKTIR. İŞTE KARDEŞLER, ARKADAŞLAR, DOSTLAR SOSYALİZM BUDUR, PROLETARYA DİKTATÖRLÜGÜ BUDUR.

Bu yılın 15 Nisan tarihinde meydana gelen şiddetli depremden ağır zarar gören İşkodra, Lezja, Mirdika, Ibra, Kriya, Meti, Tuka ve Tropaya bölgelerinde inşaatların tümünün başarayla tamamlanması bütün halk, parti ve benim için tarif edilmez bir sevinç kaynağı olmuştur. Böyle büyük bir felâketin zararlarının sosyalist ülkemizde olduğu gibi bu rekor süre içersinde ortadan kaldırması dünyanın hiçbir ülkesinde olmamıştır.

Arnavutluğun kurtuluşundan önce yabancı işgallerin ve yerli feodaller ve burjuvazinin egemenliği zamanında depremler halkımız için en büyük felâketlerden biriydi. Çünkü halkımız yokuldu, işgalciler ve egemen sınıflar tarafından azami ölçüde sömürülmüş ve bitkin bir hale getirilmişti. Ve bu nedenle başına göken felaketi azda olsa karşılayacak en küçük olanağı dahi bulamıyordu. Geçmişte bir kimsenin evi yıkıldığı zaman bu, onun için ve ailesi için büyük bir felâket oluyordu. Büyük güçlüklerle kendisinin ve çocuklarının lokmasından kısarak başını sokabileceği bir dam yeniden inşa etmesi için onlarca yıl gerekirdi. Egemen olanların zarar görene en küçük yardım dahi vermediği bu kadar ağır ve acılı zamanlarda sırasıyla insanlarımızın birbirlerine, kardeşin kardeşe, dostun dosta, arkadaşın arkadaşa verdikleri yardım eksik olmamıştır.

...

15 Nisan tarihli deprem, birçok kardeşimizin ölümüne ya da yaralanmasına neden oldu. 17.000'den fazla evin ve ekonomik ve sosyal kültürel yapının kullanılmaz hale geldiği 500 köye ve bazı kentlere zarar verdi ve bunun sonucunda 100 bin kişi evsiz kaldı.

Bir anda yer sarsıldı, tepeler sarsıldı, dağlarımız sarsıldı. Evler ve köyler tümüyle yerle bir oldu. Ama Arnavut sarsılmadı. O, onu tehdit eden fırtınalara karşısında her zaman durduğu gibi düşmanların onun öz gürlüğünü ve anayurdun sınırlarını çiğneme ye çalıştıkları sırada durduğu gibi ayakta sıkı durdu. Arnavut hiçbir zaman ve hiç bir koşulda umutsuzluğa kapılmadı. Tersine tetikte durdu, kollarını sıvadı, yürekli davrandı ve tehlikeye meydan okumak için tüm bedensel ve zihni güçlerini harekete geçirdi. Başını dik tuttu ve türlü türlü işgalcilerin vahşi savaşlarının yol açtığı yıkıntı ve küller üzerinde yurdunu yeniden inşa etti.

KAPİTALİST VE REVİZYONİST ÜLKELERDE DEPREMLER FELAKET GETİRİR

Enver Hoca yoldaş devamla şöyle dedi: Depremin olduğu dünyanın hiçbir ülkesinde, hiçbir zaman görülmemiştirki 5 ay içinde yaklaşık 100 bin kişinin oturacağı eskisinden daha modern evler inşa edilmiş olsun. Burjuvazi ve sermayenin egemen olduğu diğer ülkelerde maleset depremler, duyduğumuz gibi zarar görenlerde uzun zaman telafi edilemeyip ağır yaralara neden olan müthiş felaketleri oluşturuyor. Depremin olduğu bazı ülkelerde zarar gören insanlar hiç olmazsa bir kulübeye sahip olmak için onlarca yıl bekliyorlar, ama bunu da gerçekleştiremiyorlar. Onlar ağır koşullarda; çadırlarda, çamurda, yağmurda ve karda yaşıyorlar. Bu sefalet içinde bulunan kimselerin evlerinin inşası için büyük bir tantana yapılıyor. Onlara sözde yardım etmek için büyük miktarlarda paralar ayrılıyor. Ama gerçekte hiçbirşey yapılmıyor. Çünkü çürümüş kapitalist, revizyonist dünyada bu fonları sözde yönetmek ve idare etmekle görevlendirilen kişi ve türlü türlü spekülatörler ve madrabazlar tarafından bu paralar çalınıyor ve yağmalanıyor. Benzeri felaketlerin olduğu kapitalist ve revizyonist ülkelerde iktidardaki hükümetler mümkün olan her yerden ve mümkün olduğu kadar fazla para, battaniye, giyecek, ilaç ve diğer gerekli şeyleri yardım olarak almak için dört bir yana el açıyorlar. Ama buna rağmen zavallı zarar görenler yine sefalet içinde ve yol ağzında kalıyorlar.

SOSYALİST ÜLKEMİZ DEPREMİN ZARARLARINI KENDİ GÜCÜNÜ DAYANARAK ORTADAN KALDIRDI.

Sosyalist ülkemiz ise önceki depremleri göğüslediği gibi büyükücü depremin zararlarını da kendi gücüne dayanarak, hiçbir kimseye el açmadan, nemden gözlarne ve insan hiçbir vergi almadan ortadan kaldırdı. Bütün bu güzel evler bunlara yerleşen ailelerin kişisel mülkiyetidir. Bu ailelere evleriniz hayırlı olsun dileğinde bulunuyoruz. Proleterlerin devleti, onlardan karşılık, vergi ve kira almayacaktır. İşte kardeşler, arkadaşlar, dostlar sosyalizm budur, proletarya diktatörlüğü budur. Sosyalist devrimin kapitalist dış ve iç düşmanlar üzerinde zaferi budur. Bu halkın ve sosyalist anayurdun iradesi ve çıkarlarını ifade eden Partimizin çizgisidir. Marksizm-Leninizmin her zaman muzaffer öğretisi ni rehber alan bu doğru çizgiyi Arnavutluk komünistleri, halkımız zenginleştiriyor, geliştiriyor, savunuyor ve her zaman sarı olarak tutuyor. İşte bu, sosyalist toplumsal düzenimizin canlılığını, sosyalist ekonomimizin büyük gücü ve istikrarlılığını gösteriyor.

...

Kapitalistler ve revizyonistler sözde hümanist duygular ve insan hakları üzerine yaygara koparmaktadır. Ama kanıtlar gösteriyor ki, onların egemen oldukları ülkelerde hümanizm ve özgürlük yoktur. Halk, işçi sınıfı, köylülük için sefalet egemendir. Orada milyonlarca kişi işsizdir, ve hastalık ve açlıktan ölüyor. Her yerde grevler, anarşi, enflasyon bıkkınlık gösterileri vardır. Her yerde halkın kanını emenlerle çatışmalar vardır. Her yerde emekçilerin rejimlerin çözemediği sayısız sorunu ve endişesi vardır. Bu ülkelerde, insanın yaşamı hiçbir zaman güvence altında değil dir.

Sosyalist ülkemizde durum bambaşkadır. Halk mücadele ediyor, çalışıyor ve elde et tiğiyle yaşıyor. Onun yaşamı hergün ve her yıl daha da iyileşiyor. Burada işsizlik yoktur, vergiler yoktur, fiyatlar artmıyor, enflasyon yoktur, sağlık hizmetinden eğitime kadar herşey parasızdır. Bizde ev kiraları o kadar düşükütür ki, diğe ülkelerde bu gerçeğe inanmak zordur. Ama kanıtlar ve gerçeğimiz bunu gösteriyor. Bu güzel ve gelişmiş Sosyalist Arnavutluk'u yabancılar de

Devamı sayfa 7'de

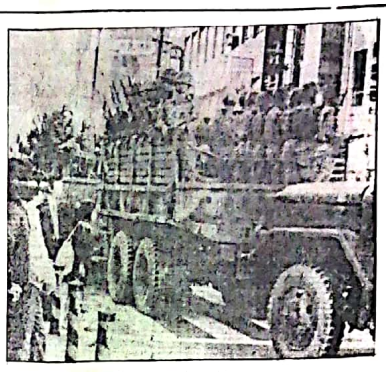

Güney Kore halkı ABD Emperyalizminin kuklası faşist diktatörlügü yıkacaktır

Güney Kore'de kukla rejimin elebaşısı faşist Park Chung Hee İstihbarat Teşkilatı başkanı tarafından öldürüldü. Ardından Pasifikte ki gergin hava daha da elektriklendi. Ülke içinde ise sıkıyönetim ilan edildi, gece sokağa çıkma yasağı kondu. Halka karşı terör estirilliyor.

ABD emperyalistleri Carter'in ağzından alelacele bir açıklama yaparak "durundan faydalanmaya kalkacaklara" ağır tehditler savurdular ve gerekirse Güney Koreyi işgal edeceklerini belirttiler. Güney Kore'de, ordunun yanısıra 39 bin kişilik ABD askeri birlikleri de alarma geçti. Daha sonra ise ABD emperyalistleri askeri güvde gösterilerini sürdürmeye devam ettiler. 7. filoya bağlı çeşitli tipte savaş gemileri Güney Kore limanlarına geldi. ABD askeri birliklerine takviye olarak gelen 3 nakliye uçağı dolusu askerin yanısıra yenileride gelmeye devam edecek.

Faşist diktatör Park Chung Hee'nin öldürülmesi olayı üzerine burjuva kamuoyunda çeşitli açıklama ve de ğerlendirmeler yapıldı. Ancak bugüne kadarki gelişmelerinde açıkça gösterdiği gibi ABD emperyalistleri bu olaydan bölgedeki istek ve planları için yararlanıyorlar ve tüm çabaları bu yönde dir. ABD emperyalistleri bu olayı vesile ederek Kore Demokratik Cumhuriyetine yönelik faaliyetlerini ve tehditlerini artırdılar.

Devam 7. sayfada

PETROL TEKELLERİNİN BÜYÜYEN KÂRLARI

En büyük Amerikan petrol tekellerinin 197[illegible] lının son 3 ayındaki kârları açıklandı. Bir[illegible] rikan petrol tekeli EXXON son 3 ayda 1 milyar [illegible] yon dolar kâr etti. Bu miktar bu tekelin geçen [illegible] na dönemdeki kârının iki katından fazlaır. [illegible] tekelin 1979 'un ilk 9 ayındaki net kârı 1[illegible] 930 milyon dolardır. Diğer petrol tekellerinden [illegible] oil'in son 3 aylık kârı geçen yıla göre %97 artı[illegible] milyon dolar, OXNOCO tekelinin kârı ise %133'[illegible] tışla 247 milyon dolar olarak belirtiliyor.

Petrol tekellerinin bu muazzam kârlarına [illegible] bugün dünyada enerji buhranı vardır. Burjuva [illegible] ler enerji buhranına neden olarak, dünyadaki [illegible] kaynaklarının tükendiğini, OPEC zamlarını v[illegible] rekçeler ileri sürüyor. Halktan bir süre daha [illegible] bunalımının yolaçtığı günlük yaşamın sıkıntıla[illegible] lanmasını, enerji buhranının yükünü hep birlik[illegible] mek gerektiğini söylüyor. Ancak, dünyadaki enerji [illegible] larına paylaşmış bulunan petrol tekellerinin yu[illegible] açıklanan muazzam kârları, bu demagojileri açıkça [illegible] lanlıyor. Bu çünkü enerji buhranının dünyadaki [illegible] az birkaç büyük tekelin petrol alanlarını ve ener[illegible] reten hammadde[illegible]leri ellerinde tutmaları yol aç[illegible] Bu birkaç büyük petrol tekeli yukarıda verdiğimiz [illegible] neklerde görüldüğü gibi petrol satışından muazzam [illegible] lar elde ediyor. Bu tekeller dünya petrol [illegible] ellerinde tuttuklarından fiyatları istedikleri [illegible] saptamakta, petrol stok edip suni bir petrol darlı[illegible] na neden olmakta, ve karaborsa yoluyla da kârlarını birkaç misli artırmaktadırlar. Ayrıca petrol alanla[illegible] petrol üreten ülkeler üzerinde Ortadoğu'da sürü[illegible] kin emperyalistlerarası rekabet bu durumu vahim bir hale sokuyor.

Emperyalistler kendi ülkelerindeki enerji kaynakla[illegible] rını yedekte bekletiyor. Bağımlı ülkelerdeki kaynakla[illegible] rı talana yöneliyor. Kendi ülkelerinde enerji alanı[illegible] da kullanılacak yeni üretim alanları açmıyor. Çü[illegible] kü bu zahmetli, kısa zamanda kâr getirmeyecek bir yo[illegible] dur. Kapitalizm üretici güçlerin gelişmesini böylece köstekliyor.

Görüldüğü gibi petrol ve enerji buhranına yolaçan emperyalizmin kendisi, bu asalak, çürümüş üretim sistemidir.

Emperyalistlerin savaş bütçesi: 20 Trilyon TL.(400 Milyon Dolar)

ABD hükümetinin yayınladığı bir rapora göre 1977 yılında ABD'nin silahlanma harcamaları 101 milyar dolar (5 trilyon TL.) Sovyetler Birliği'nin ise 140 milyar dolardır.(7 trilyon TL.) 1979 yılında bütün dünyada silahlanmaya harcanan para toplam 400 milyar dolardır. (20 trilyon TL.)

Dünyada 24 milyar dolara ulaşan yıllık silah ticaretinin %80'ni ABD ve Sovyetler Birliği yapmaktadır. ABD'nin 1979 yılı silah satışlarının 15 milyar dolar olarak gerçekleşmesi beklenmektedir. ABD Savunma Bakanlığı Pentagon'un raporlarına göre ABD bu yıl sadece Suudi Arabistan'a 5,1 milyar dolarlık, İsrail'e 1 milyar dolarlık silah ve askeri malzeme satmış tır. Bu ülkeleri Federal Almanya ve Daiwan izlemekte dir.

Yıllardan bir araştırmada dünyada asker başına yıllık yatırım miktarı 16 bin dolar, bir çocuğun eğitimi için yılda harcanan miktar ise 260 dolar olarak bulunmuştur. 1979 yılında silahlanma ya harcanan toplam 400 milyar dolar ise, dünyada sağlık hizmetlerine harcanan mik tarının birkaç katını oluşturuyor. Günümüz dünyasında günde 100.000, yılda 35 milyon kişi açlıktan ölürken, emperyalizmin en yüksek kârı elde etme hırsı uğruna milyarlarca para, savaşa ve silahlanmaya harcanmaktadır.

Görüldüğü gibi kapitalizm insanlığa açlık, cehalet, hastalık, yıkım getirirken tekellere de muazzam astronomik rakamlarla kârlar demektir. Kapitalizm, proletarya ve emekçilerin yarattığı değerleri gaspederken bunu, insanlığı yıkıma, savaşa, açlığa itmekte kullanmaktadır. Emperyalizmin bu çelişkili tabiatı, yılda 35 milyon kişinin açlıktan ölmesi ve yanısıra tekellerin örneğin silah sanayiinden elde ettiği muazzam kârlar, bu kanımı mazdır. Çünkü kapitalizm uçsuz bucaksız bir sömürü ve yıkım demektir. Emperyalistler silahlanmaya milyonlar harcamadan, nüfuz alanlarının bölüşülmesi uğruna kıyasıya bir savaşa başvurmadan proletaryayı ezmek için silahlanmadan var olamazlar.

Emperyalistler ve sosyal-emperyalistler, proletaryanın, özgürlüksever dünya halklarının ve ilerici insanlığın mücadelesi karşısında kendilerini barıştan yana göstermek zorunda kalıyorlar. Halkları aldatmak ve savaş kışkırtıcı çabalarını ve çılgınca silahlanmalarını örtbas etmek için detant, Helsinki Konferansı, Salt 2 silahsızlanma görüşmeleri gibi gözboyayıcı oyunlara başvuruyorlar, nötron bombasına karşı düzenlenen kampanyalarına girişiyorlar, sahte barış derneklerini ile halkların ve ilerici kamuoyunu aldatmaya çalışıyorlar. Revizyonistler "barış içinde birarada yaşama" "silah değil sut" gibi sloganlarla savaşın emperyalizmin zorunlu sonucu olmadığını, emperyalistlerin barışçı olabileceği hayalini yayıyorlar.

Emperyalizm var olduğ[illegible] savaşlar ve yıkım kaçınılmazdır. Emperyalist silahlanmaya ve savaşlara son vermek için emperyalizmi yok etmek gerekir. Kalıcı barış ancak böylece elde edilebilir. Emperyalist yağma ve sömürüye, insanlığın emperyalist savaşlarda kurban edilmesine son verecek kalıcı ve sürekli barışı sağlayacak olan da yalnız ve yalnız halkların devrim ve sosyalizm mücadelesinin başarısıdır.

HUA'NIN AVRUPA TEKELCİ BURJUVAZİSİ İLE GÖRÜŞMELERİ SÜRÜYOR

Çin sosyal-emperyalizmi nin elebaşısı Hua Guofeng Avrupa gezisini sürdürüyor. Hua Fransız tekelci burjuvazisinin temsilcileri ile görüşmelerden sonra Batı Almanya'ya geçti.

Avrupa'ya kredi ve silah almak, kapitalizmin tecrübelerinden öğrenmek için gelden Hua Batı Almanya'da Alman emperyalizminin yüksek devlet sözcüleri, faşist Strauss ve diğer burjuva partilerin elebaşıları ile görüşmeler yaptı.

Batı Alman emperyalizmi ile bağlarını geliştirmek amacıyla yaptığı ziyarette Schmidt ile görüşmesinden sonra Hua, bu ziyaretinin önemninden bahsetti. Görüşmenin "dostça" ve "verimli" geçtiğini ifade etti. Ve tartıştıkları sorunlarda Alman tekelci burjuvazisi ile aynı görüşte olduklarını belirtti. Çin'in dünya stratejisi açısından B.Almanya ile ilişkileri ni geliştirmeye özel bir önem vermektedir.

Hua ve Çin heyeti, Alman tekelci burjuvazisinin ve tüm silcisi ile yaptıkları toplantıda, Çin'e mümkün olduğu kadar Alman sermayesi akıtmak istediklerini belirtti. Batı Alman tekelcilerini Çin'e daha fazla yatırım yapmaya çağırıdılar. Kâr arzusu ile yanıp tutuşan parabaşları hiç şüphesiz bunu kabul etmede tereddüt bile etmediler. Bugüne kadar Alman tekelci burjuvazisinin Çin'e, Schmidt'in niktarını kendi ağzından açıkladığı 3 milyar mark kredi vermesi de onların Çin sosyal-emperyalistleri ile geliştirdikleri sıkı ilişkilerin somut bir ifadesidir.

Hua Guofeng Almanya'da yaptığı açıklamada Çin sosyal-emperyalistlerinin süper devlet olma emelleri için Alman intikamcılarına verdiği örnek "Biz güçlü bir Almanya istiyoruz" diyerek açıkça ifade etti. Buna karşılık Batı Alman tekelci burjuvazisinin elebaşısı Schmidt'de aynı dileklerini "Biz güçlü bir

Devamı sayfa 7'de

35. YILINDA

SOSYALİST EKONOMİDE İŞÇİ SINIFININ ÖNDER ROLÜ

AEP işçi sınıfının sosyalist ekonominin yönetimine geniş, dolaysız ve etkin olarak katılması için, daima ön cadele etmiş, bunun için gerekli şartları yaratmıştır. Sosyalist inşa ancak proletaryanın önderliğinde gerçekleştirilebilir. Üretimin ve üretilen ürünün dağıtımının işçilerce denetimi, ancak de üretimin işçiler tarafından düzenlenmesi olmaksızın sosyalizmin maddi şartları nın geliştirilip güçlendirilmesi düşünülemez. Marksizm-Leninizmin öğretilerine daima sadık kalan AEP diğer alanlarda olduğu gibi ekonomide de işçi sınıfının önderliğini tam olarak gerçekleştirmiştir.

35 yıl önce, kurtuluşunun ilk yıllarında Arnavutluk'ta üretim ve dağıtım üzerinde devlet denetimi uygulandı. Kendi iktidarı aracılığıyla işçilerin sürdürdüğü bu denetim ekonomide işçi denetiminin bir biçimi idi. Devlet sosyalist dönüşümlerin gerçekleştirilmesi, eski ilişkilerin ortadan kaldırılması, sosyalizmin maddi, teknik temelinin çok yanlı güçlenmesi için işçi sınıfının devrimci mücadelesini yönetti. Ancak böyle bir tecrübe sonucudur ki Arnavutluk işçi sınıfı ekonominin örgütlenmesinde, yönetiminde yetkinleşebildi, yeteneğini geliştirebildi.

Sosyalist Arnavutluk'ta bugün işçi sınıfı sosyalist inşaya ilgilendiren bütün meselelerde örgütlü ve düzenli bir şekilde ağırlığını koymaktadır. Örneğin 5 yıllık planların tartışılmasına işçiler, (fabrika ve sendika toplantılarında vs.) aktif olarak katılır. Daha sonra iş yerlerinde, fabrikalarda, çeşitli sektörlerde bu planların uygulanışını denetler. Aksaklıkları eleştirir, yapıcı öneriler getirir.

Burjuva, revizyonist ideologlar proletaryanın kendi iktidarını kuramayacağı, ekonomiyi örgütleyemeyeceği yönünde çeşitli teoriler yayıyorlar. Onu sadece basit bir üretim gücü olarak görüyor, yöneticiliği bürokrat ve tekrokrat talakaların ellerine

Devamı sayfa 7'de

"ÇİN ÜZERİNE DÜŞÜNCELER"

II. cildi yayınlandı

Enver Hoca yoldaşın tamamı iki cilt olan, "Çin Üzerine Düşünceler" adlı büyük eserinin ikinci cildi Arnavutça ve İngilizce, Fransızca olarak yayınlandı. Bu cilt 1973'den Aralık 1977'ye kadar olan dönemin notlarını içeriyor.

II. Cilttte "Üç dünya teorisi" incelenip, anti Marksist özü açıklanıyor, Çin Komünist Partisi içindeki hizipler çatışması ve bunun temelindeki siyaset ve tutumlarıyla ortaya koruyor. Çin yönetiminin 1973'ten sonra çok daha belirgin olarak ortaya çıkan Amerikan emperyalizmi ve diğer emperyalistlerle işbirliği, Arnavutluk halkına ve Arnavutluk Emek Partisine karşı düşmanlık siyaseti ortaya koruyor. ÇYP'nin dünyadaki gerici, faşist rejimleri destekleyen karşıdevrimci siyaseti; Titocu revizyonizme karşı ortodoksist, yalpalayan çizgisi; Marksist-Leninist partilere karşı burjuva-milliyetçi tavrı dikkatle, derinlemesine tahlil ediliyor ve "Mao Zedung düşüncesi"nin anti-Marksist karşıdevrimci niteliği açıkça çıkarılıyor. Çin Üzerine Düşünceler, Çin revizyonizmine, anti-Marksist küçük-burjuva bir teori olan "Mao Zedung düşüncesi"ne indirilmiş ağır bir darbedir. Arnavutluk Emek Partisinin her renkten revizyonizme karşı Marksizm-Leninizmi savunmadaki kararlılığını berrak bir şekilde gözler önüne sermektedir.

Dünyadan kısa haberler

SİLAHLANMA KONUSU BİRLEŞMİŞ MİLLETLER ÖRGOTONDE ELE ALINDI

Süper devletlerin ve diğer emperyalist devletlerin "silahsızlanma" konusundaki yaygara ve demagojilerinin arttığı günümüzde, konu, Birleşmiş Milletler Örgütü Genel Kurulu 1.Konsorsiyumunda da ele alınmıştır.

Bu toplantıda Arnavutluk delegesi Pedro Poyani yoldaş da söz alarak, Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyetinin görüşlerini açıklamıştır.

O konuşmasında iki emperyalist süper devletin, Çin Sosyal emperyalistlerinin ve diğer emperyalist devletlerin "silahsızlanma" konusundaki iki yüzlülüklerini, yaygara ve demagojilerini teşhir etmiştir.

Dünyada hegemonya peşinde koşan sosyal emperyalist Çin'in, emperyalist devletlerin özellikle Amerikan emperyalizminin yardımıyla askeri potansiyelini artırdığını, savaşa hazırlandığını söylemiştir.

Pedro Poyani yoldaş, konuşmasına, Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nin, emperyalist süper devletlerin ilan ettikleri saldırı ve yayılma siyasetlerine karar lılıkla karşı çıktığını belirtmiş ve sözlerini şöyle bitirmiştir:

"Halkların ve devrimci güçlerin bu siyasete karşı yürütülükleri mücadele, kendi güçlerine ve gerçek antiemperyalist dayanışmaya dayanma, gerçek bir silahsızlanmaya doğru, güvenilir bir yoldur."

SOVYET PARLAMENTO HEYETİ ORDON'U ZİYARET ETTİ.

Sovyet sosyal emperyalistleri, Ortadoğu'daki hegemonya ve yayılma siyasetlerinin sonucu olarak, gerici Urdün rejimiyle ilişkilerini sıkılaştırmaktadır.

Bu amaçla bir Sovyet Parlamento heyeti Urdine yaptığı ziyareti tamamlamıştır. Ziyaret boyunca Sovyet sosyal emperyalizminin Ortadoğu'daki yayılma siyasetinin amaçları doğrultusunda gerici Urdün rejiminin yüksek düzeydeki yetkilileriyle yeni pazarlıklar yapmışlardır.

Scanned by CamScanner

REVİZYONİSTLERİN SEÇİM BOZGUNU

Seçim sonuçları, seçim kampanyasını "demokrasi için oy ver" üzerine oturtan reviz yonist partiler için tam bir hezimettir. T"K"P, TSIP, TTP, -hepsini toplasak- top lam oyları içinde %1'e ile kamuoyunda oranda oy aldılar. Bu oy oranı yığınların,revizyo nist partilerin sahte sosyalizmine ne ka dar itibar ettiğinin bir göstergesidir. Bu işin bir yanı.

Diğer yanden, işçi sınıfı ve emekçile rin uyanmış, bilinçli kesimleri seçimleri, parlamentoyu boykot etmiştir. Sözgelimi pro letaryanın sayıca kalabalık ve en bilinçli kesimini barındıran İstanbul'da seçime katılma oranı %44,1, devrimci demokrasinin mücadelesinin güçlü olduğu Kars'ta %44,4 'tür. Bu,yığınların ileri kesimlerinin dü zen partilerinden koparak, devrime yönel mesini somutluyor. İşçi sınıfının, emekçi lerin düzen içinde, parlamento ve seçimler le sorunların çözülebileceği hayalinden kur tulmakta olduğu, devrime yöneldiği ve mücadelesinde ilerlemenin olduğu bir sıradaki vizyonistlerin seçim kampanyası seçimlere, parlamentoya inan tazeleme çağrısıydı.

Burjuva kurumların yıpranması ve çürüme si bir gerçektir. Yönetici sınıfların tehditlerine, 8 aydır süren sıkıyönetime , baskı ve terore, "halkçı" hükümetin bü tün arayı bulma çabalarına karşılık yığınlar ilerlemektedir. Bu durumda devrimci proletarya yığınların ilerleyişini hızlandıracak, parlamentonun itibarını düşürecek, işlemesini güçleştirecek, onu zayıflatacak taktiği benimseli. Parlamento, seçimleri boykot çağrısı yaptı. Bu çağrı, nesnel durum a uygun olan, sadece sloganda değil, fakat rejimin yasalarını çiğneyerek artan sayıda mücadeleye katılan işçi sınıfının , yığınların hareketinde ifadesini bulmaktay dı. Revizyonistler bu gelişmeyi geriye çek meye, nesnel olanı değiştirmeye çalışta lar. Onların yığınlar tarafından karşıdevrimci ya da "berbat" niteliğinin önemli ölçüde kavrandığı da gözönünde tutulursa gü vendikleri, yığınların geriliğine, uyanmamışlığına, duydukları umuttu. Seçimlerde u mulanı bulamayınca, revizyonist partilerin herbiri, emekçilerin sağa yöneldiği,gerici liğin güçlendiği ve yönetici sınıfların gücü ni mali ve siyasi hayata hükmetmesinden al dığını ve bunun parlamentoda aynen yansıdığını inkar ederek bu kararlarak- so nuçuna vardı. Kapkara tablolar çizildi. Re vizyonist partiler için ezilen yığınlar an cak öyargılarına esir oldukları, düzen ku rumlarına kendilerinin dektekleriyle par lamentoya bağlandıkları ölçüde bir güçtür. Asla devrim yolu değil, bu yol izlenirse on ların "eylemi birşey ifade edebilir. Aksi halde yığınlar gerilemiş, gericiliğ güclü nü oy ve seçimlerden aldığı için güçlenmiş demektir.

Revizyonistlerin seçimlerde uğradığı he zinet yanlış bir taktik, parlamentoya ka tılmayı seçtiklerinden ileri gelmedi. Ister boykot, ister seçime katılma, olsun devrimci proletarya her iki durumda da seçimlerin parlamentonun bir aldatmacadan i beret, özgürlüğün ve sosyalizmin garantisi nin kitlelerin devrimci hareketi olduğunu propaganda eder. Burjuva kurumların geri ci niteliğini açığa çıkarmak, işlerin parlamentoda değil, kulislerde, ordu mensupla rıyla,yüksek yetkililer tarafından kararlaş tırıldığını gösterebilmek için çalışır.Seçime katılmak gerektiği durumlarda ise;"Ma şen ki uğursuz karşıdevrim bu uğursuz dosyasını ağılına sokmuştur, devrimin çıkarları için orada da sızlanmadan ve aynı zamanda Ovmeden de çalışacağız" der.(Lenin 3. Duma Boykotu Üzerine)

Seçim sonrasında revizyonist TKP'nin görevi

Revizyonistlerin seçimlere katılması dev rinin çıkarları için bu domuz ağılına gir mek değil, parlamentonun yitirdiği itibarı na ona iade etme, domuz ağılını saygıdeğer bir kurum haline getirme işidir. Revizyo nist TKP 14 Ekim seçiminin bazı anti-de mokratik unsurlarla (sıkıyönetim ortamı ve T"K"P'nin legal olmaması) sakatlandığını "gerçek anlamda demokratik bir seçim olmadığını söylüyordu. (Bak. Savaş Yolu s.22) "Sakatlıkları ortadan kaldırmak" için re vizyonist TKP domuz ağılının saygıdeğer ü yesi olmadı,ancak ona saygınlık kazandırmak için çabalarını sürdürdü;

"CHP dışı sol (tüm revizyonistleri kastediyor) sınıfsal konumuna temelden karşı olduğu AP'nin 14 Ekim sonucunda aldığı des tekle iktidar olması halinde bunu demokrasinin gereği sayacaktır. Ancak, halk oyunun uyanımı ve saygı göstermenin önde gelen bir koşulunu seçmenin önünde tüm sınıfların örgütlerinin özgürce çıkması olduğunu da vurgulayacak, bunun demokratik savaşına ta artan boyutlarda sürdürecektir."(Politika-18 Ekim)

Revizyonist TKP "Demokrasi için sandık bunsa" çizgisinin sonucu olarak sandıktan yıkanların demokratik istemlerinin çıktığı ni ileri sürüyor. Kuşkusuz oyunu kuralına göre oynayan onun sonuçlarını da kabul ede cektir, AP'nin hükmet kurmasını "demokrasinin gereği" sayacaktır. Ama öte yandan O yuncu kurallarına saygılı olmayı hatırlata rak, revizyonist tabelasını bir sokağa asmak için "savaşımını" sürdürecektir, (yine tüm sınıflar kadrini bilir de) başarı kazanırsa, T"K"P'li demokrasi (!) gerçekleşmiş olacaktır. Ona göre demokrasi,özgürlüğün kazanılması,emperyalizmle bağların koparılması, yönetici sınıfların alaşağı edilip, devletin parçalanmasıyla gerçek olan birşey değildir. Onun bütün burlara Kovnın daha iyi korunması şartıyla hiçbir itirazı yoktur. Revizyonist TKP demokraside , burjuva kurumların varlığını, ve yığınla rın bu kurumlara bağlarının ne oranda olduğunu ölçü alıyor. Devrut düzeni iyi,ba zı kusurları olsa da kabul edilebilir de mokratik bir sistem olarak görüyor. Demokrasinin yasal bir sorun olduğu ve böylece sünger gideyle tahkim edilmiş bir parlamentonun, en az kötüsünden, parlamentosuz bir askeri yönetimden iyi olduğu, tercih e dileniliceği anlayışına varıyor.

77 Haziran seçimlerinde burjuvazi ile uyanan proleteryayı uzlaştırma rolünde CHP siyasi arenada yer aldı. Ancak reformculuğun rolü emekçiler tarafından kavrandı. 79 14 Ekim seçiminin sonuçları proletaryada uzlaşma hayallerinin çöküşü, burjuva bağlar ve önyargılardan kopan işçi sınıfı ve emekçilerinin bilinçli kesimlerinin devrime yönelişinin göstereseydi. Revizyonistler bu gelişmeyi geciktirmek, saptırmak,şa şırtmak için çırpınıdılar. Seçim kampanyasında üstlendikleri görev bıydı.

Yığınlardaki gelişme yönetici sınıfla rı daha açıkı savurma tedbirlerine başvurmaya, şiddeti artırmaya zorluyor. Büyük burjuvazi ve toprak ağaları orta sınıfları ya nına çekmek,onları gericiliğin dayanağı ha line getirerek proletarya, devrimci demokrasinin güçlerini ezmek istiyor.O bunu,halkın isteklerinin yerine getirilmesi gibi bir görünüm vererek yapmaya çalışıyor. Bu durumda T"K"P görevini; "demokrasinin" gereklerini" yerine getirmek, yönetici sınıfların uygulamak istediği politikaya destek vermek, onu allayıp pullamak olarak belirliyor.

Kara gericiliğin bekçisi faşist TİKP

Revizyonist T"K"P, TTP gibi partiler burjuvaziye uşaklık politikalarını örtmek için, Lenin'den, Marks'tan çaldıkları satırları kesip kesip aralara yapıştırıyorlar . TİKP ise bazı durumlar hariç gizlemeye ihtiyaç duymaksızın karşıdevrimci politikasını dolaysız bir biçinde ortaya koyuyor. Bu adamlara revizyonist demek bile güçleşti . Onların revizyonizmi sadece literatürde bazı kelimelerin benzerliğinden ibaret kaldı.

TİKP seçimlerde faşist burjuva partilere, "AP, CHP, MSP'ye oy ver" çağrısı yapmıştı. Hangisi seçilirse seçilsin ama mutlaka gerici, faşist partilerin peşinden gidilmesini kabaca savundu. Gerçekte ise daha önce yaptığı propaganda ile de AP' nin desteklenmesini istedi.

Yaptığı 14 Ekim seçimlerinin değerlendirmesinde CHP'nin uğradığı hezimetin nedenlerinin de şöyle açıkladı; CHP Hükümeti "buhranın yükünü Batılılar, Türkiye hakim sınıfları ve halk arasında paylaştıran bir uzlaşma sağlayabilir"di. Oysa CHP böyle yapmamış, buhranı çözümsüz bırakmıştır. Çünkü "Sovyetler Birliği ile işbirliği yaparak ekonomik meseleleri çözmeye imkân olmadığı halde" ilişkileri devam ettirmiştir.

TİKP faşistleri kara gericiliğin çıkarlarını öyle fütursuzca savunuyor ki, Özal vit hükümetinin seçimlerde darbe yemesine yolaçan şeyi, DP'nin, Batılı emperyalistlerin çıkarlarını gerektiği kadar korumadığı,halkın sırtına daha fazla basmadığında bulıyor. Uşakça Batıya, IMF'ye daha çok bağlanalım emirlerine kayıtsız şartsız uyalım diyor.

Bütün burjuvazinin temsilcileri gibi TİKP'de AP'nin halkın istemlerinin iradesi nin savunucusu olduğunu söylemektedir,CHP' ye de AP'nin politikasını uygulamada kolay lık sağlaması şalık veriliyor. CHP'nin hatasının tekrarlanmaması için faşist AP ile işbirliği yapmasını öneren TİKP eğer başka bir yol izlerse (örneğin bir CHP-MSP koalisyonu) CHP'nin ayakta kalamayacağını belirtiyor. Hükümetler belli bir güce dayanmalıymış; "Çankaya çevresinin,silahlı kuvvetlerin " "büyük burjuvazi ve kredi bekleyen Batılı ülkeler"in karşı olduğu bir yol izlenirse o zaman "hangi güce dayanacak;" tır" diye kızgınlıkla soruyor.

CHP-MSP koalisyonu bir yana,bu ayrıntı bir sorundur. Bizim için önemli olan TİKP'in açık faşist politikası, karşıdevrimin en koyu çıkarlarını çaplak bir şekilde dile getirmesidir. Bu adamlar gibi emperyalizmin, kara gericiliğin gözü dönmüş pervazız yaltakçıları az bulınur.

İflas yaygarası

Moskova ve Pekin revizyonistlerinin , T"K"P, TTP, TSIP, TİKP, hepsinin ortak sıyaseti, gericiliğin güçlerini abartarak , onu herşeyi yapabilecek bir durumda göstererek, yığınların mücadelesini zayıflatmak, moralini bozmak ve bozgun havası yaymaktır Böylece onlar yığınlara burjuva düzene esir olmayı,kendi gücüne, mücadelesine güvensizlik aşılayarak faşizmin işini kolaylaştırıyorlar. Hakim sınıflar bir süredir Evrenler, Korutürkler, sıkıyönetim paşalarına ağzından savurdukları "asaraz, keseriz" tehditleri ile kendilerinin herşeyi yapabilecek güçte olduklarını kanıtlamak çabası içindeler. İşçi sınıfı,ezilen yığınlar tehditlere boyun eğmeden yasakları çiğneyerek, seçimleri parlamentoyu boykot ederek ilerlediğinde revizyonistler onların imdadına koşmakta, bozgun havası yaymaktadırlar .

Bozgun yığınlarda değildir. Devrimci kitle mücadelesi rayan yığınlar, devrimci kitle mücadelesi değildir. Seçim sonuçlarının da ortaya çıkardığı gibi bozgun revizyonistlerdedir.Devrin ve sosyalizmin en sinsi ve riyakâr düşmanı, bu fesat yuvalarıdır bozguna uğrayan.

DEVALÜASYON ZAMLARI NASIL HIZLANDIRIYOR?

Özellikle son yıllarda iyice sıklaşan ve alenî yürütülen uluslararası mali kuruluşların denetimi ile birlikte devalüasyon, zamlar da hız landı. Önceki yıllarda görülmeyen boyutlara ulaştı. Ve bugün gelinen noktada bu ikisi arasındaki sıkı bağ komünistlerin açığa vurması gereken gerçekler olmaktan çıkmış, burjuvazinin bile kabul ettiği şeyler haline gelmiştir. Artık burjuv basın bile IMF heyetinir gelişini "yeniden kemerleri sıkaca - ğız" yazısı ile birlikte duyuruyor.

Basın yayın organlarında çıkan haberlere dikkat eden kişi, yalnız Türkiye'de değil, diğer bağımlı ülkelerde de aynı şeylerin olduğunu görmektedir.

Emperyalistler,zaten zor durumda olan faşist ve gerici rejimleri neden böyle tedbirler almaya zorluyor? Zorluyor, çünkü bugün emperyalistlerde dahil olmak üzere bir bütün olarak kapitalist-revizyonist sistem buhran içirdedir. Emperyalistler içi ne düştükleri buhrandan çıkmak ve sarsılar durumlarını düzeltmek için,kendi işçi sınıfı üzerindeki sömürüyü yoğunlaştırmanın yanısıra emperyalizm ile ezilen dünya halkları arasındaki çelişkiyi iyice keskinleştirecek olan tedbirlere başvurmaktan başka birşey yapamaz.

Örneğin devalüasyon tedbirini ele alalım. Devalüasyon yapılır yapılmaz bağımlı ülkelerin eski borçları kendiliğinden artmaktadır. Azamî kârla yağmaladığı yetmiyormuş gibi birde bu yolla yeni ek kâr elde etmektedirler.İkinci olarak eşitsiz ticari ilişkiler aracılığı ile gerçekleştirdiği sınırlı devalüasyon oranı kadar artmaktadır; satın aldığı malları(gıda maddeleri,sanayi hammaddeleri vb) daha ucuza kapatabilmektedir. Örneğin:1(dolar)20 TL.ikenfiyatı 20 TL olan tütünden bir kilo alabilirken %100 devalüasyondan sonra aynı para ile 2 kilo tütün alabilmektedir. Bu açıklamadan sonra emperyalizmin, bağımlı ülkelerin hammadde kaynaklarının, değerlerinin yağmasına dayandığı hatırlanırsa,neden sürekli olarak devalüasyon istediklerini ve bağımlı ülkelerin tümüne aynı tedbirleri uygulattıkları daha iyi anlaşılır. Örneğin ABD emperyalizmi Latin Amerika ülkelerine sık sık yüksek oranlı devalüasyonlar yaptırırken, bu yolla bakır, kalay, kahve, kauçuk vb, gibi son derece önemli hammadde ve gıda maddelerinide daha ucuza kapatıyor olduğu ortaya çıkar.

Devalüasyon, daha doğrusu içinde devalüasyonunda olduğu mali tedbirler uygulatıldıktan sonra kendileri için azamî kâr getirecek olan bir miktar daha borç para vermek tedirler.

Örneğin IMF heyeti her 3 ayda bir Türkiye'ye gelerek daha önce verdiği emirlere uyulup uyulmadığını kontrol etmektedir. Eğer herşeyin layıkı ile yapıldığına kanı olursa bir miktar borç almak mümkün olacağına karar vermektedir.Bağımlı ülkelerin ekonomisi dün ya emperyalist sisteminin bir parçası durumunda olduğundan verilen para bağımlı sanayinin çalışabilmesi için veya doğrudan doğruya tüketim için gerekli malın ithali yolu ile tekrar emperyalist ülkenin kasasına girer.

%100 devalüasyondan sonra emperyalistlerin kârı da bu oranda artarken; dışardan ithal edilen malların veya ithal girdileriyle üretilen malların fiyatı, yerli hakim sınıfların azamî kârınında ek lennesiyle katbe kat artar.

Ve bu artış tek tek mallar için değil; yarı-sömürge ülkelerde ekonomi emperyalizme bağımlı olduğundan, sanayi, tarım, ticaret, ulaştırma vb. bütün alanlar için sözkonusu olur. Bu işleyiş inceniyle (şüphesiz diğer önemli etkenler nedeniyledeı) hayat pahalılığı sürekli artar, çalışan yığınların yaşam koşulları sürekli kötüleşirken işbirlikçi hakim sınıflara düşen "fedakârlık"da şudur:Devletin, son iki yıldır "halkçı" hükümetin cansiperane gayretlerle kendisi için bulduğu diviz'in karşılığını devalüasyon oranına göre Türk lirası (TL.) olarak göstermek. Lakiden diyelimki 1 $ için 20 TL.gösteriyorsa bu kez 40 TL. göstermek. "Artan maliyet koşullarına göre"nine alarak" mallara zam yapmak kanunî hakkı olduğundan,ve devletin matbaaları rekor hızla para basıyor olduğundan bu "fedakârlık" belkide dünyanın en kolay işlerinden biri olmaktadır. Zaten ayrıcada işçilerin,çalışanların ücretlerinin düşük tutulması ile yüksek enflasyon hızı ile sermayenin işbirlikçi hakim sınıfların elinde birikimi ve yoğunlaşması da hızlandırılmaktadır.

Dünya emperyalist sistemi, kapitalizm, revizyonizm başta bağımlı ülke halkları olmak üzere,tüm dünya çalışanları üzerinde sömürüyü artırarak ayakta kalmaya çalışıyor. Ancak durumunu kurtarmak, çelişkilerini azaltmak için başvurduğu herşeyi çöküşünü hızlandırmaktan,emperyalizmi, faşist,gerici rejimi daha da sarsmaktan başka sonuç doğurmuyor. Bu kapitalizmin kaçınılmaz, önlenemez açmazıdır.

Zarar ediyormuş !

TEKELLER ZAM İSTİYOR

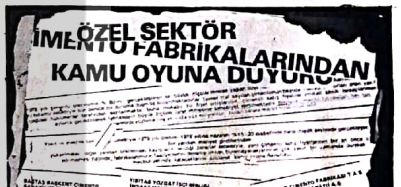
ÖZEL SEKTÖR
İMENTO FABRİKALARINDAN
KAMU OYUNA DUYURU

29 Ekim tarihli Hürriyet gazetesinde yarım sayfa büyüklüğünde bir ilân yayınlandı: "Özel sektör çimento fabrikalarından kamuoyuna duyuru. " İlânın altında da çimento üreten 21 şirketin adı var. Devlet, istedikleri zamı vermediğinden"yılda yüz milyonları bulan zarara maruz bıra kılmakta"irişler!..."yeni satış fiyatları bir an önce ilân edilmemesi halinde fabrikalarda üretimi durdurmak mecburiyetinde kalacaklar "-mış!...Kapitalistler bu durumlarını yüzbinlerce lira-lık ilânlarla kamuoyuna duyuruyorlar...

21 Çimento şirketinin bazısının 1978 yılındaki,kaçırdıkları milyonlar dışında,ressmi karlarına bakalım. Bu 21 şirketten 11 tanesi Türkiye' nin 300 büyük şirketinin içinde yer alıyor. Resmî kârları ise şöyle:

Ak Çimento A.Ş.	132 102 100 TL
Çimentaş İzmir Çimento Fab. TAŞ.	117 844 000 TL.
Nuh Çimento Sanayii A.Ş.	176 789 000 TL.
Çimsa Çimento Sanayii ve Tic. A.Ş.	38 182 000 TL.
Batı Anadolu Çimento Sanayii A.Ş.	90 615 000 TL.
Bursa Çimento Fabrikası A.Ş.	84 773 000 TL.
Arslan Çimento A.Ş.	GİZLEMİŞ
Ankara Çimento Sanayii T.A.Ş.	GİZLEMİŞ
Bolu Çimento Sanayii A.Ş.	21 554 000 TL.
Baştaş Çimento Sanayii ve Tic. A.Ş.	GİZLEMİŞ
Eskişehir Çimento Fab. T.A.Ş.	GİZLEMİŞ
(Kaynak İstanbul Sanayi Odası Dergisi Sayı 162)	661 859 000 TL.

Dört tanesi kârını gizlemiş. Geri kalan 7 tanesi ise 1978'de 661 859 000 TL. kâr etmiştir!

Görüldüğü gibi kapitalist tekellerin zarar ediyoruz,batıyoruz yaygarası milyonlarca liralık kârlarına yeni kârlar katmak içindir.Tekeller,14 Ekim sonrası büyük zamlar istiyor. Bunun için kamuoyunu oluşturmaya, tepkileri şimdiden yumuşatmaya, yüz milyonlarla ifade edilen soygunlarını gizlemeye çalışıyorlar.

Fakat,kapitalist tekellerin soygın ve sömürüsü herhangi bir açıklamaya gerek göstermeyecek kadar açıktır.

Onlar doymak bilmez bir kârhırsıyla halkın sırtına yeni yükler bindirmek için çalışıyorlar.

KORUTÜRK VE EVREN YUNANİSTAN HALKINA KARŞI DÜŞMANLIĞI KÖRÜKLÜYOR

Faşist devletin üst yöneticileri Evren ve Korutürk,29 Ekim'de Yunan ve Rum halkına düşmanlığı, şovenist,milliyetçi propagandayı körükleyen birer demeç yayınladılar.

Korutürk ve Evren, "dış düşmanların haince planları"ndan, "atalarımızın asil kanları"ndan, "kahraman milletimiz"den vb. bahsederek "milletin bütünlüğü ve bölünmezliği için milletçe elele verilmesi"ni istedi.

Yönetici sınıflar bir süredir Yunan halkına düşmanlığı, şovenizmi körükleyerek , burjuva faşist basın ve yayın kurumlarınca da yoğun bir propaganda faaliyeti sürdürüyor.

Faşist devletin üst yöneticili kurumlarının sözcülerince de körükleme [illegible] le-kendi deyimleriyle- "iç düşmanları" yani devrimci güçleri, işçi sınıfı ve halkın mücadelesini ezmek için faydalanmaya çalışmaktadırlar . Faşist generallerin, yönetici sınıfların "milletin bütünlüğü ve bölünmezliği" gibi deyimlerle neyi kastettikleri bilinir.

Yönetici sınıfların sık sık başvurdukları bir uygulama [illegible] "yurtsever"lik, düşmanlıkların körüklenmesi,hınaz, şoven propagandanın artırılmasıdır. Bu,gericiliklerin iç sınıf mücadelesini bastırmak için daima elleri [illegible] bulundurdukları [illegible] silahlarıdır.

Ancak şovenizmi,Yunan düşmanlığını, gerici ulusal önyargıları körükleyen faşist devletin ele başıları "aşırı" olmama ihtiyacını hissederek "karşılıklı anlayış ve işbirliğinden","bölge huzuru"ndan bahsetmeyi de eksik etmiyorlar.

Çünkü daha birkaç ay önce bağlılık yemini ettikleri efendileri ABD emperyalizmi-nin çıkarları bunu gerektirmektedir. ABD emperyalistleri bölgede "huzur ve sukun " dan yanadır. Gerici ilkleri uzlaştırarak Yunanistan, Türkiye ve Kıbrıs Üzerinde hakimiyetini güçlendirmeye çalışmaktadır. Oysa anlaşmazlıklar sürdükçe Sovyet sosyal-emperyalistleri bunlardan faydalanarak bölgede gericiliklerle bağlarını [illegible]dirmek te, tavizler koparmaktadır . (Yunanistan-Sovyetler Birliği ilişkileri bunun açık örneğidir.)

Yine Evren ve Korutürk'ün demeçlerinden önce ABD emperyalistleri Türkiye büyükelçisinin ağzında isteklerini dile getirirken de "Türk-tu nan uzlaşmasından" yana olduklarında halkın sınıflara tekrar hatırlatmışlardır.

Türkiye halkı Yunanistan halkıyla kardeştir. "Türkiye ve Yunanistan halklarının çıkarları bir, düşmanları ortaktır.

Yaşasın Türkiye ve Yunanistan halklarının kardeşliği!

Scanned by CamScanner

METAL İŞKOLUNDA TEK SINIF SENDİKASI DEVRİMCİ METAL-SEN KURULDU

Devrimci Metal-Sen'in kurulmasıyla Türkiye metal işçileri sınıf sendikalarına kavuştular.

Devrimci Metal-Sen, maden işçilerinin burjuva ve revizyonist sendikalara karşı mücadelesinin doğrudan bir sonucu olarak ve bu mücadelenin ateşi içinde inşa oldu. Metal işçileri, işçi sınıfının en bilinçli, en uyanık bu kesimi, sarı ve revizyonist sendikacılığa karşı mücadele bayrağını ilk kaldıranlar olduğu gibi sınıf sendikalarının kurulmasında da ilk adımı atarak tüm işçi sınıfına örnek oldular.

Metal işçileri yıllar önceninden sarı sendikacılığa hakettikleri tokadı yapıştırmış ve onlara ağır bir darbe indirmişlerdi. Fakat sarı sendikacılığa karşı muhalefet bu kez de revizyonist sendikacılık kanallarına akıtı. Revizyonist sendikacılık sarı sendikacılığa karşı muhalefeti kendi kanallarına akıtmayı başardıysa da metal işçilerini denetim altına almayı başaramadı. İşçi sınıfının ileri müfrezesi metal işçileri revizyonist sendikacılığın işçi düşmanı, hain yüzünü kavradı ve mücadeleyi başlattı.

Geçtiğimiz yıllar metal işçileri için revizyonist Maden-İş'e karşı mücadele dolu yıllar oldu. İşçiler kazandıkları tecrübelerle, önlerindeki adımın, ihtiyaçları olanın devrimci sınıf sendikaları olduğunu biliyorlardı, (bir koç iatişma hariç) yeniden sarı sendikacılık çemberine dönmediler. Metal işçilerinde ve önderlerinde yaygın olan düşünce, Maden-İş içinde muhalefet örgütleyerek, sendikayı ele geçirme, ona devrimci bir öz kazandırma düşüncesiydi.

Maden işçileri bu doğrultuda yoğun çaba harcadılar. Maden-İş içinde pek çok kendiliğinden işçi muhalefetleri oluşturuldu, yönetime karşı mücadele edildi. Ancak bu muhalefetler sonuçsuz kalıyor, sınıf sendikalarının kurulmasına yol açmıyordu. Böyle olmak zorundaydı, çünkü sınıf sendikaları kendi sınıfının bilimini kavramış, sosyalist işçiler tarafından kurulabilir ve o sendikaya ancak bilimsel sosyalizm, Marksizm-Leninizm rehberlik edebilir sınıf sendikası adına layık olduğu. Metal işçilerinin revizyonist sendikacılığa karşı mücadeleleri sonuçsuz kalmakla birlikte elbette bu mücadele boşa çıkmadı. Bu muhalefet metal işçilerinin en geniş kesiminin, bütün tabanın revizyonist sendikacılığın işçi düşmanı yüzünü yakından görmesine, Maden-İş hakkında beslediklerini "belki düzelirler", " ne de olsa devrimciler" "ele geçirebiliriz" vb. umutların tümüyle sönmesine, revizyonist sendikacılık yıkılmadan, bu gerici barikatyerle bir adımdan mücadelenin ilerletilemeyeceğinin ve sınıf sendikasına kavuşmanın imkansız olduğunu kavramalarına yol açtı.

Nitekim Devrimci Metal-Sen metal işçilerinin ve sınıf bilinçli önderlerinin Maden-İş patronlarına karşı yürütülüklerl militan muhalefetin, bu muhalefetin doyma noktasına ulaşmasının sonucu olarak kuruldu.

Devrimci Metal-Sen, metal işçilerinin sınıf bilinçli önderleri, en kararlı evlatları tarafından kuruldu. Ona işçi sınıfının bilimsel ideolojisi, Marksizm-Leninizm yol gösteriyor. Bu yözden o, tüm burjuva, revizyonist, reformcu, vb. sendikalardan temelden farklıdır. Devrimci Metal-Sen'in tüm eylemine işçi sınıfının sınıf ideolojisi önderlik ettiği için o, metal işçilerinin ekonomik hakları, sınıf çıkarları için, aynı zamanda özgürlük için ve ücretli köleliğe düşmanlık temelinde sosyalizmin kurulması için mücadeleye seferber edecektir.

Devrimci Metal-Sen sendikal demokrasi konusunda burjuva sendikacılığına şimdiden ağır bir darbe indirmiştir. Devrimci Metal-Sen'in tüzüğü (üye işçilere yönetici lerini ve temsilcilerini sınıf çıkarlarına ihanet etmeleri halinde her an değiştirebilme hakkını veriyor, işçilerin çoğunluğunun onayı alınmadan toplu sözleşme imzalanması, grevlerin kaldırılması uygulamasına son vediriyor, vb. Devrimci Metal-Sen üyelerinin üstünde, onların sırtından beslenen ayrıcalıklı bir yönetici kadro nun oluşmasını önleyici tedbirleri almıştır. Sendikanın yöneticilerinin ücretleri, üye işçilerin ortalama ücretlerinden yüksek olamaz.

Devrimci Metal-Sen sendikal demokrasi konusunda tüm burjuva sendikalar ile sınıf sendikacılığı arasındaki ayrımı net olarak ortaya koymaktadır. Fakat bunlar, salt tüzükte yeralan maddeler veya basit bir oylama meselesi değildir. Devrimci Metal-Sen'o işçi sınıfının devrimci öğretisi Marksizm-Leninizm yol gösterdiği içindir ki

Devamı sayfa 7'de

Devrimci Metal-Sen başkanıyla konuşma

"SENDİKAMIZIN KILAVUZU BİLİMSEL SOSYALİZMDİR"

"METAL İŞÇİLERİNİN ÖZELLİKLE BUNDAN SONRAKİ GÖREVİ ONUN TEK SINIF SENDİKASI OLAN DEVRİMCİ METAL-SEN' DE BİRLEŞMELERİ ONU GÜÇLENDİRMELERİ VE KORUMALARIDIR. BU GÖREV METAL İŞÇİLERİNİNDIR. ÇÜNKÜ SENDİKAMIZ METAL İŞÇİLERİNİN SENDİKASIDIR. SAHİPLERİ DE METAL İŞÇİLERİDİR.

DSM Gazetesinin Devrimci Metal-Sen başkanı Mehmet Değizmanci'yle yaptığı Röportajdan bölümler yayınlıyoruz.

-Okurlarımıza kendinizi tanıtırmısınız ?

Devrimci Metal-Sen Sendikasının başkanı olarak kendim yaklaşık 9 yıldır değişik işkollarında, işçi sınıfının mücadelesinde yer alıyorum. Şimdi Profilo Televizyon Fabrikasında çalışıyorum. Sosyalizmin işçi sınıfının kurtuluşu olduğuna inandığım için mücadele içine girdim. Petro-Kimya iş kolunda 76-77 de sarı sendika olan Atom-İş'e yönetiminden reformculaşan Petrol-İş'e karşı mücadelede yer aldım. Eczacıbaşı İlaç Fabrikasında Atom-İş'e karşı mücadelede, kapitalist Nejat Eczacıbaşı tarafından işten 17. madde ile atıldım. Türkiye işçi sınıfının en önünde giden metal iş kolunda bir fabrikaya girmeden revizyonist Maden-İş Sendikasını yakından gördüm. Kısa bir süre sendikada görev aldım. Fakat sosyalizme tam inancım olduğundan dolayı sendika merkezinde işçi düşmanlığına tahammül etmeyerek Maden-İş patronlarına karşı açık bir şekilde mücadeleye giriştim ve işçi düşmanlarına karşı mücadele ettiğim için sendikadan atıldım. Ben Maden-İş'de çalıştığım zamanlar Kemal Türkler, Kemal Sülker, Mehmet Erdtürk hainlerini çok yakından gördüm. Onların aksamaları Divan otellerinde, Maçka otellerinde burjuva bahtağına batmuş, işçi paralarını yerlerken gördüğüm ve bunu sendikadaki arkadaşlara anlattığım için ve her şeyden önce işçi sınıfının bilimsel görüşü olan sosyalizme sarıldığım için, sosyalist bir kişi olduğum için sendikadan atıldım. Sonra Profilo'nun televizyon kısmına girip mücadeleyi orada sürdümek için işbaşı yaptım. Asgari ücretten 1 ay bir yıl çalıştım. Amacım Profilo-Telra'da Maden-İş Sendika patronlarına karşı mücadeleyi başlatmaktı. Bu işyerinde sınıf sendikalarının gereğini işçilere kavratmaya çalıştım. İşçi düşmanlıklarına boyun eğmediğim için revizyonistlerden dayak yedim ama usanmadım ve mücadelemi halen de sürdürüyorum.

-Devrimci Metal-Sen nasıl, hangi ihtiyacın sonucu olarak kuruldu ?

-İşkolumuzdan çeşitli iş yerlerinde sınıf sendikasını yaratma mücadelesi vermek için kurulan Devrimci Sendika Mühalefetinin belli bir güç kazanması sonucu Devrimci Metal-Sen'in kurulması bir zorunluluk haline geldi.

Bir sınıf sendikası, metal işçilerinin devrimci mücadelesini geliştirecek, ekonomik, siyasi ve sınıf çıkarları etrafında işçileri birleştirecek, işçilerin burjuva sendikalar aracılığı ile düzene, sömürüye bağlanmasından çekip çıkaracak, sosyalizm mücadelesinin bir hazırlık okulu olacak bir sendika gerekliydi. Böyle bir sendikayı kurmak biz devrimci metal işçilerine düşüyordu. Biz de Devrimci Metal-Sen'i kurarak bu şerefli görevi yerine getirdik.

-Devrimci Metal-Sen'in amacı, ilkeleri nedir ?

-Devrimci Metal-Sen'in amacı, metal işçilerinin ekonomik, siyasi, sınıfsal çıkarları için mücadeledir. Devrimci Metal-Sen, Sendikamız, bir işyerinde ki işçilerin çoğunluğunun onayı olmadan toplu iş sözleşmesinin imzalanmaması, grev saatlerinin kısaltılması için çalışacaktır. Kazanılmış haklarla da yetinmeyecektir. Bugün elde edilmiş işçi hakları kısıtlanıyor, yasalarla kuşa çeviriyor. Sendikamız, grev hakkının önündeki her türlü yasaklara karşı, lokavtın ve diğer işçi düşmanı yasaların kaldırılması için mücadele edecektir.

Devrimci Metal-Sen'in kılavuzu bilimsel sosyalizmdir. Emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme, her türden gericiliğe ve burjuvaziye karşı bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm için mücadele edecektir. Sendikamız ücretli kölelik sisteminin yıkılması, sosyalizmin kurulmasından yanadır. Bütün burjuva sendikaların aksine, Devrimci Metal-Sen sendikal demokrasi nin ilkelerini uygulayacaktır. Sendikamız, bir işyerinde ki işçilerin çoğunluğunun onayı olmadan toplu iş sözleşmesinin imzalanmaması, grev lerin kaldırılmasının benim semiştir. Sendikada yöneticilik yokmuş gibi hiçbir ayrıcalığı yoktur. Yöneticilerin aldığı ücretlerini, üyelerinin ortalama ücretlerini aşmaması kararlaştırılmış ve ana tüzüğümızde belirtilmiştir.

Devrimci Metal-Sen metal işçilerinin tek sınıf sendikasıdır. Metal işçileri bu sınıf sendikasını güçlendirmek, her türlü burjuva, revizyonist sendika patronlarının, hakim sınıfların baskılarına karşı koymaları ve diğer işkollarındaki sınıf bilinçli işçilere örnek olmaları gerekir. Çünkü bizim başlattığımız mücadelenin işçi sınıfının mücadelesi açısından büyük bir önemi vardır.

Bilimsel sosyalizm sendikamızın kılavuzudur. Bundan da şaşmaz. Devrimci Metal-Sen işçi sınıfına ihanet edenlere karşı mücadele içinde doğmuştur. Devrimci, sosyalist önderlerin yönetiminde olduğu bir sınıf sendikasıdır.

Metal işçilerinin özellikle bundan sonraki görevi onun tek sınıf sendikası olan Devrimci Metal-Sen'de birleşmeleri onu güçlendirmeleri ve korumalarıdır. Bu görev Metal işçilerinindir. Çünkü sendikamız metal işçilerinin sendikasıdır. Sahipleri de metal işçileridir.

İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİNDEN...

SENDİKA PATRONLARI İZMİR-ESHOT İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİNİ KIRDILAR

İzmir Belediyesi işyerlerinde çalışan ESHOT işçileri 27 Ekim'de direnişe geçtiler. Direnişin nedeni toplusözleşme farklarından doğan haklarının verilmemesi dir.

Toplusözleşmeden bu yana 3 ay geçmiş olmasına rağmen, işveren işçilerin bu hakkını çaspetmeye çalışmaktadır. Reformcu sendika patronları da bu duruma ses çıkarmadılar. Dahası onlar işveren ile elbirliği ederek birçok DSM'li veya önder işçiyi işten attırdılar.

27 Ekim'de başlayan direniş, sendika patronları tarafından "bayramda İzmir'lilerin eziyet çekmesine gönülleri razı olmadığı" bahanesiyle kaldırıldı.

MHP'Lİ FAŞİSTLER ELAZIĞ YOL-İŞ ŞUBESİNDE SALTANATINI SORDORMEYE ÇALIŞIYOR

Türk-İş'e bağlı Yol-İş Federasyonu üyesi olan Yol-İş Sendikası Elazığ şubesi kongresinde faşist sendika patronları her yola başvurarak, sahtekârlık, baskı, terör ve cinayetle saltanatlarını sürdürmeye çalışıyorlar.

Aynı zamanda MHP Elazığ il Genel Sekreteri olan Yol-İş Elazığ şube sekreteri ve diğer faşist sendika patronları sendikanın gerçekte 4000 üyesi olduğu halde sahte fişlerle 9000 üye gösterip, deleçe adı altında MHP'li faşistleri kongre salonuna doldurdular.

MHP'li faşistleri alaşağı etmek isteyen delegelerin durum karşısında kongreyi protesto ederek salonu terketttiler.

Faşist sendika patronları saltanatlarını sürdürmek için kongre öncesi 1370 ilerici işçiyi sendikadan zorla atmış, faşist militanları işçilere saldırtarak onları sindirmek istemiş, bu amaçla cinayetler işlemişlerdi... Faşist yöneticiler işçilerden kesilen paralarla MHP'li faşist katilleri beslemektedirler.

işçi sınıfını durdurmak için KAPİTALİST PATRONLAR "YÖNETİME KATILMA" ALDATMACASINA SARILIYOR

Burjuvazinin uzun süredir propagandasını yaptığı işçilerin "fabrika yönetimine katılması" formülünden son zamanlarda daha sık sözedilmektedir.

İşverenler arasında düzen lenen bir anketa göre işverenler işçilerin "fabrika yönetimine katılma"sını istemektedirler. İşçilerin "yönetime katılma"sının; verimi artırmak, israfı önlemek, işçi işveren ilişkilerinde anlayış ve güven ortamı sağlamak gibi yararları olacağını belirtiyorlar.

Dünyanın birçok kapitalist-revizyonist ülkesinde burjuvazi işçilerin fabrikalarda kurulacak "yönetim komitelerine" katılıp işlerin yürütülmesinde söz ve karar sahibi olabileceklerini, böylece ekonomiyi yönetir duruma gelebileceklerini söylemektedir. Bu yolla diyor kapitalistler, adaletsizlik ortadan kalkmış, işçi ve patron eşit, ekonominin yönetimini birlikte yürütür hale gelmiş olacaklar.

Hemi ilk bakışta insan şu işvenenlerin ne kadar dalkavlender insanlar oldukları sanısına varacak. İşçileri fabrikalarına ortak yapıyorlar! Eh, işçiler de "kendi" işletmelerinde daha çok kazanmak

● TÜRK-İŞ VE DİSK'İN SENDİKA PATRONLARININ DÖRT ELLE SARILDIĞI BU ALDATMACA İÇİN YAPILAN BİR ANKETE GÖRE, İŞVERENLERİN %90'I BUNA "EVET" DİYOR.

Türkiye'de işverenler işçinin yönetime ortak olmasından korkmuyor

İstanbul Sanayiciler Yönetim Yardımcısı" ve sendika gün, "yönetim kurulu" ve sendika yönetim kurulunun iş verenlerle ve sendika ve işçilerin yönetimde ortaklaşa kurulmasına

için daha çok çalışacaklardır. Tabii işçiler "kendi" fabrikalarında "çalışma barışı"nın da bozulmasını istemeyler. Böylece işçi işveren ilişkilerinde anlayış ve güven ortamı kolayca sağlarmış

Devamı sayfa 7'de

TİKP revizyonistlerine göre: BUHRAN KİMİN SIRTINA YIKILMALI ?

Aydınlık yazarı Güray Öz "Elçik köşesinden işçilere yol gösterme adına burjuvaziye a ki hocalığı yapıyor. Kapitalizmin buhranından sözederek şöyle diyor: "Buhranın yükü kimin sırtına yıkılacaktır ? Buhranı ayağı Türkiye toprağına basan herkesin ortak fedakârlığı ile göğüsleme yolu benimsenip taşınması gereken yük güçler oranında paylaşılacak mıdır, yoksa fedakârlık tümüyle çalışan sınıflardan mı istenecektir?" (29 Ekim Aydınlık) "Hakim sınıfların genellikle ikinci yolu tuttuklarından" yalnan yazar sözlerde birinci yoldan buhranı "herkesin ortak fedakârlığı ile göğüsleme", "yükü güçler oranında oaylaştırma" yolundan yana olduğunu söylüyor. Çalışan sınıflar için gösterilen bu hakkaniyet (!) karşısında insanın gözleri yaşarıyor!

Aydınlık yazarının bu "hak ça" paylaşımı, gerçekte buhranın yükünü işçi sınıfının sırtına yıkmak için burjuvazinin başvurduğu en bayağı ve en bilinen "uluça fedakârlık" demagojisinden başka bir şey değildir.

Kapitalizm, tamamen mülksizleştirilmiş milyonların bir avuç asalak tarafından sömürülmesi üzerinde yükselir. Milyonlar mülksizleştirilmiştir ve işçilerinden başka sahip oldukları bir şey yoktur, proleterlerin yarattığı tüm zenginlikler ise sermaye sahibi bu bir avuç asalağın elinde toplanmıştır. Sermayenin bütün gücünü sömürü ve varlığını devam ettirebilmesi, ücretli emeğin sömürülmesi koşuluna bağlıdır. Bu yüzden sermaye ile emek arasında, kapitalistlerle proleterler arasında hiçbir çıkar birliği ortak yan yoktur. Birinin "fedakârlığı" diğerinin durumunun iyileşmesi demektir. Kapitalizmde "fedakârlık" yapan hep işçi sınıfıdır. Çünkü üretim araçlarına sahip olması, mali hayatı elinde tutması nedeniyle burjuvazi kendi şartlarını daha çok çalışma daha az ücret, işçi sınıfına dayatır. Onu açlığa, işsizliğe iter.

Kapitalizmin doğasından kaynaklanan ve dönem dönem ortaya çıkan buhranlar sırasında ise kapitalistlerin bu çabası artar. Çünkü kapitalist buhran, toplumu temelle rinden sarsar, bağında gedikler açar. Sarsılan yapıyı onarmak, buhran dönemini en az zararla atlatmak, kapitalistler için sadece işçi sınıfının sırtındaki yükü ağırlaştırmak, buhranın yıkıntıları altında bırakmakla mümkün olabilir. Aksi burjuvazinin yıkımı, buhranın yıkıntıları altında kendisinin kalması demektir.

Bu yüzden burjuvazi özellikle buhran dönemlerinde "memleketin hattıçtına", "milli çıkarların tehlikede olduğunu", "milletçe fedakârlık yapılması gerektiğini" söyler. O, bu demagojiye başvurur çünkü işçi sınıfına sınıfsal çıkarlarını unutturmanın, sınıf bakış açısını kaybetmenin başlıca yolu budur. Oysa sınıf bilinçli işçiler "ortak fedakârlık" maskaralığının gerçekte ne anlama geldiğini iyi bilirler. İşte bir kaç yıldır yapılan ortak(!) fedakârlığın tablosu: 78 yılında işçi ücretleri %21 düşerken, kapitalistlerin kârları %100 arttı.

Türkeş ve Demirel'in "milletçe elele vererek güçlükleri aşmak", Ecevit'in "sıkıntıyı hakça paylaşmak", Koçların, Sabancıların "işçi ve iş veren zorlukları birlikte yenmek" demagojileri Aydınlık revizyonistlerinin dilinde "ayağı Türkiye toprağına basan herkesin ortak fedakârlığı"dır.

Aydınlık'ın burjuvaziyi, kapitalist sömürüyü aklama çabası sınır tanımıyor. TİKP'in elebaşısı Perinçek 21 Ekim tarihli Aydınlık gazetesinde "devletten devlete kredi alarak, buhranın yükünün Batılılar, Türkiye hakim sınıfları ve halk arasında paylaştırılmasını" öneriyor. Perinçek, Batılı emperyalistlere daha fazla bağımlılığı / kitleleri ise emperyalist tekellerin ve burjuvazinin sömürüsüne uysalca boyun eğilmesini salık veriyor. Bugün buhranın gidirek keskinleşmesiyle ülkenin emperyalizme bağımlılığı öylesine açığa çıktı ki, burjuvazinin sözcüleri, burjuva basın bile sözde emperyalistlere, emperyalist kurumlara, IMF'ye... tabi çatıyor gözükseler, onların dayattıkları köleleştirici tedbirlerin ağırlığından yakınıyorlar. Faşist TİKP'in sözcüleri ise bütün maskelerinden sıyrılmış, hafifletilmiş lerdir. Emperyalistlerin ve hakim sınıfların sömürüsünü şirin, katlanılabilir göstermek için tümüyle açığa çıkmış ve en basit gerçekleri bile tersyüz etmeye çalışmakta tereddüt etmiyor. Amerikan emperyalizmine uşaklıkta, sınıf işbirliğinde sınır tanımadıklarını ilan ediyorlar.

Yalnız bu kadar değil. On

Devamı sayfa 7'de

Sağlık işçilerinden sonra, TEK'DE ÇALIŞAN İŞÇİLER MEMUR YAPILMAK İSTENİYOR

Devlet Personel Yasasında yapılmak istenen değişiklikle, devlet işletmelerinde çalışan işçiler memur statüsüne sokulmak isteniyor. Sendika kurma haklarının olmayışı nın yanısıra memurlar çok kısıtlı olan dernek kurma ve dernekte üye olma hakkından da mahrum edilmek isteniyor. (657 sayılı faşist Devlet Personel Kanununda yapılması düşünülen bu değişiklikler gaze temizin 86.sayısında geniş şe anlatılmıştı.) Maliye Bakanlığı TEK'e işçilerin memur statüsüne sokulması konusunda direktif vermiştir, TEK'de direktifi uygulama safhasına geçmek için, formalitelerl tamamlıyor. Böylece CHP hükümetinin, Devlet Personel Dairesine "çok gizli ve ivedi"kayduyla verdiği direktif "ivedi" olarak açık uygulama safhasına geldi.

Yöneticisiz sınıflar işçi sınıfına yönelik bu sistemli saldırıyı sessizlik içerisinde hedefine ulaştırmak istiyor. Bu arada Türk-İş ve DİSK yöneticileri bir iki kuru sıkı göstermelik demeç dışında saldırıya sessiz sessiz kalıyorlar.

Dünya işçi sınıfının mücadelesinden

PORTEKİZ

Portekiz işçi sınıfı daha iyi yaşam koşulları ve ücret artışı elde etmek için her geçen gün daha da fazla mücadeleye atılmaktadır. Ülkede 35.000 ayakkabı işçisinin grevinin yanısıra Lizbona da işçiler ücretlerin artırılması talebiyle 48 saatlik bir grevi gerçekleştirmişlerdir.

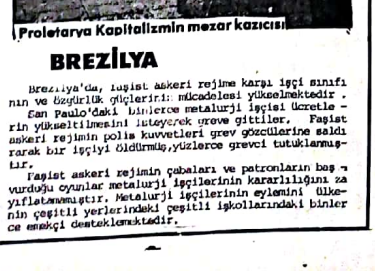

Proletarya Kapitalizmin mezar kazıcısı

BREZİLYA

Brezilya'da, işçileri askeri rejime karşı işçi sınıfının ve özgürlük güçlerini mücadelesi yükselmektedir.

Sao Paulo'daki binlerce metalurji işçisi ücretlerin yükseltilmesini isteyerek greve gitiller. Faşist askeri rejimin polis kuvvetleri grev gözcülerine saldırarak bir işçiyi öldürmüş, yüzlerce grevci tutuklanmıştır.

Faşist askeri rejimin çabaları ve patronların boş vurduğu oyunlar metalurji işçilerinin kararlılığını zayıflatamamıştır. Metalurji işçilerinin eylemini ülkenin çeşitli yerlerindeki çeşitli işkollarındaki binlerce emekçi desteklemektedir.

Scanned by CamScanner

Şikago ayaklanmasının kahraman önderlerini işçi sınıfı asla unutmayacak

Şanlı 1 Mayıs'ın tarihi Amerikan proletaryasının 1 Mayıs 1886da başlayan unutulmaz Şikago ayaklanmasına dayanır

Bakanlar, Sağlık ve mutfak uğrunu şirketli olarak canım vermiş bir hatırasıdır. Size, nerede olursa olsun, bir ad ve yaşlılık bir görev bırakıyorum. Onu koruyun, bu yolda yürüyün

1 Mayıs 1886 günü ABD'de Şikago kentinde binlerce grevci işçiler, grève katılmayan işçilerin yerine çalışmaya çağırıyorlardı. Grevci işçilerle polis arasında çıkan çatışmada 6 işçiyi öldürdü.

TEKSTİL İŞÇİLERİNİ MÜCADELE BEKLİYOR...

İZMİR SÜMERBANK DSM

İzmir Sümerbank'ta, hazırladığı toplusözleşme taslağını yayınlamıştır. Sümerbank İşçilerine ait yayınlanan taslak, taslak İşçiler tarafından hazırlanmamıştır. Sümerbank İşçileri bu toplusözleşme Ölçeğinde İSM toplusözleşme taslağındaki talepleri yeniden ele almak, İşçilerin ihtiyaçlarına karşılık bir toplusözleşme Ölçeğinde İSM toplusözleşme taslağı hazırlamak, yeni maaşal haklar elde etmeyi, iş güvenliğini sağlamayı, kısaca bu toplusözleşmeyi Sümerbank İş Kolunda İyileştirmek sağlamayı hedefledik. İSM toplusözleşme taslağı patrona karşı mücadelenin aracıdır. Aşağıda taslaktan kısa bölümleri yayınlıyoruz:

TEMİNATLAR:

A-) Kıdem Tazminatı: Uyarılan kıdem tazminatı hakkı kazanma yıllı için 45 gün üzerinden hesaplanarak, kanuni hükümler çerçevesinde ödeme ödenmelidir.

DİĞER HAKLARI:

a) İşçilerin hakkı 13,17 ve 24. maddeler uygulanmalı,
b) İzinler uygulanmalı.
c) İşçilere dayanışma grevi hakkı tanınmalıdır.
d) İzinlika sorun hakkına karşı çıkılmalı.
e) 1 Mayıs İşçi bayramıdır.
f) 15-16 Haziran Türkiye İşçi sınıfının eylem günü olarak kabul edilmelidir.

YÜKÜMLÜLÜK MADDELERİ

...

d) Artan hayat pahalılığı karşısında toplusözleşmeye ek olarak ek yardımlar ödenmelidir.

İZMİR TEKSTİL DEVRİMCİ İŞÇİLER MUHALEFETİ

SÜMERBANK İŞYERİ Toplu Sözleşme Önerisi

TEKSTİL PATRONLARININ TATLI KÂRLARI

İstanbul Sanayi Odası'nın yayınladığı ve Türkiye'nin 50 büyük firması arasında yer alan bazı Tekstil patronlarının 1978 yılı satışı, kârı ve çalıştırdığı İşçi sayısı, Tablo halinde gösteriliyor. Ortaya çıkan aşağıda gösterilmiştir. Tablo Tekstil İşçilerinin ücretleri karşısında bir biçimde gösterilmiştir. 5 bin civarındaki çarşıda yer alan Ülkey Sanayi patronları 5 bin civarındaki çarşıda yer alan 259 milyon TL. kâr elde etmişlerdir. İşçilerin sırtından çarşak ücretsiz da çıkarmaktadır. Aşağıda tablo kârlarına çarşak ücretsiz kaçırdıkları var ve ücretsiz, Ülkeyi kapitalist patronların kaçırdıkları var ve ücretsiz, Ülkeyi kapitalist patronlarıdır.

Firmanın adı	Satışı (TL)	Kârı (TL)	İşçi sayısı
Ülkey Sanayi	2.910.000.000	259.825.000	5302
Koç Yat ve Ütü	2.887.320.000	399.121.000	4343
Anadolu Sanayi	2.409.476.000	166.236.000	2007
Anadolu Mensucat	1.347.493.000	148.684.000	1571
Ege Sentetik İplik	1.196.659.000	127.561.000	824
Ege İplik	1.063.991.000	281.774.000	1409
Tekstil San.	1.022.256.000	179.916.000	1574
Yünlü Mens.	95.642.000	26.839.000	1658
Kuzu Mens.	847.614.000	60.459.000	451
Kuzu Kırkı Bazı	895.683.000	212.296.000	

Üniversiteler açılıyor

YENİ BİR MÜCADELE YILI BAŞLIYOR

Liseli gençliğin mücadelesinden

Komsomol, Lenin'in girişimiyle Ekim devriminin ateşi içinde kuruldu

KOMÜNİST GENÇLİK HERZAMAN SAVAŞMAYA HAZIR

1935 yılında Moskova'da toplanan Komsomol 5. Kongresinde Lenin'in yaptığı konuda gençlik için bir yaşam tarzı, bilgiliği tartışıldı.

TÜSTAV

Scanned by CamScanner

DOĞUMUNUN 100. YILINDA PROLETARYANIN ÖLÜMSÜZ ÖNDERİ

J.V. STALİN

(1879–1979)

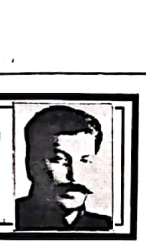

STALİN– KOMÜNİZMİN SÖNMEZ IŞIĞI

Yıllardan 1905. Çarlık Rusyasının yoğun devrimci çalkantılarına sahne olduğu, otokrasinin silahlı kuvvetlerinin barışçı bir şekilde göstери yapan işçiler üzerine ateş açtığı Kanlı Pazar'la başlayan yıl. Bu katliamın arkadından, Bolşeviklerin önderliğindeki devrimin dalgası bütün Rusya'ya yayılıyor. Halkın öfkesinden korkan Çar, 17 Ekim 1905'te bir bildiri yayınlayarak otokratik rejimde nüfuzlarını birtakım reform vaadlerinde bulurmak zorunda kalıyor.

İşçilerin mücadeleye atılmasından rahatsız olan, savaşmaya kararlı işçi ve köylü kitlelerinin ayaklanmasını durdurmak için ellerinden geleni yapan menşevikler, Çar'ın bu bildirisini büyük bir "zafer" olarak kabul ediyor ve silahlı mücadelenin artık gözkonusu olmayacağını savunuyorlar. Çar'ın bildirisi henüz yayınlandığı gün, Transkafkasya'daki Nadsaladevi (Tiflis) şehrinde bir toplantı yapılıyor. Tanınmış menşeviklerden Ramişvili ortaya çıkıyor ve sevinçle bağırıyor: "Artık otokrasi yok, otokrasi öldü. Rusya bundan sonra meşruti monarşiler saflarına katılıyor. Artık sloganımız 'Kahrolsun mutlakiyet' değil, 'Kahrolsun monarşi' olacaktır." Onun arkasından başka konuşmacılar çıkıyor, aynı şeyleri tekrarlıyorlar. Son olarak çıkan bir konuşmacı da sözlerini, "Biz silah isteyiyoruz, silahlı mücadele istemiyoruz. Kahrolsun silahlar!" diyerek bitiriyor. Bütün konuşmacılar gibi, o da menşevik yalanların etkisi altındaki kitle tarafından coşkuyla alkışlanıyor. O zamana dek bir köşede oturmakta olan Koba yoldaş sahne önüne fırlıyor. "Size birşey söylemek zorundayım" diyerek başlıyor. "Kötü bir alışkanlığımız var. Kim konuşursa konuşsun ve ne derse desin, onu coşkuyla karşılıyoruz ve alkışlıyorsunuz. Size 'Yaşasın özgürlük' diyorlar, alkışlıyorsunuz; 'Yaşasın devrim' diyorlar, alkışlıyorsunuz. Bunlar iyi güzel, ama size 'Kahrolsun silahlar' diyorlar, onu da alkışlıyorsunuz. Hangi devrim silah olmadan zafere ulaşabilir ve hangi devrimci 'Kahrolsun silahlar!' diyebilir? Bunu söyleyen devrimci değildir ve kim olursa olsun, devrimin ve halkın özgürlüğünün düşmanıdır."

Halk kıpırdamaya başlıyor, herkes birbirine soruyor: "Kim bu genç? Ne güzel, ne içten konuşuyor!" Koba devam ediyor: "Gerçek bir zafer için ne gereklidir? Şu üç şey: Birincisi silah, ikincisi silah, üçüncüsü yine silah." Menşeviklerin kızgınlıktan ateş saçan gözleri önünde halk ayağa kalkıyor, tanımadığı bu genç devrimciyi hararetle alkışlıyor.

Kendini işçi sınıfının davasına adamış olan komünistlere mahsus güvenle, işçilerin mücadele isteğini sezerek menşeviklerin yalan çemberini bir çırpıda yakan, Koba takma adıyla bilinen bu genç devrimci, daha sonra bütün dünya proletaryasının, devrim ve sosyalizm davası-nın yılmaz önderi, halkların özgürlük ve kurtuluşunun kararlı savunucusu, yepyeni bir hayatın, sosyalist kuruluşun simgesi olarak yüzmilyonların kalbinde ve düşüncesinde ölümsüz bir yer edinen Józef Visaryonoviç Stalin'dir.

x x x

Józef Visaryonoviç Cugaşvili (Stalin), 100 yıl önce 1879 yılında Gürcistan dağlarında, yarı kasaba, yarı köy olan Gori'de dünyaya geldi. Sınıf kökeni, Rus devriminin başlıca güçlerinden meydana geliyordu: Köylü kökenli olan babası önceleri köyde ayakkabı tamirciliği yaparken, sonraları bir kundura fabrikasına işçi olarak girdi. Annesi ise bir köylü serfin kızıydı. Böylece, Stalin ne işçilerin ne de köylülerin yaşantısına yabancıydı ve Gürcü olması ne anayle de, Çarlık Rusyasının, imparatorluk sınırları dahilindeki Rus olmayan halkları nasıl ezdiğini çok yakından tanıyordu.

Marksist yeraltı çevreleriyle ilk tanışması 15 yaşın dayken, rahip yetiştiren bir manastır okuluna giderken olduğu ve daha 18 yaşındayken, RSDİP'nin (Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin) Birinci Kongresinin toplandığı yıl (1898), Tiflis parti örgütüne katılarak Partinin üyesi oldu. Tiflis demiryolu işçilerinin, bütün işçilerinin, kunduracılarının ve meteorolojik gözlemevi işçilerinin kısa zamanda sevgi ve saygısını kazandı. Çarın polisinin ve jandarmasının takibinden kurtulmak için David, Koba, Nijeradze, Çizikov, Ivanoviç ve nihayet Stalin ("Çelik Adam") gibi takma adlar kullanan Józef Visaryonoviç, bu yıllarına "devrimin çırak lığı" devresi olarak tanımlar.

Partinin ilmü için olduğu gibi, Stalin'in hayatında ki en büyük olaylardan birisi, Lenin'in öndülüğünde Iskra adlı gazetenin çıkmasıydı. Rus devriminin teorik, siyasi ve örgütsel önderinin Lenin olduğunu derhal kavrayan Stalin, bundan sonra daima Lenin'in safında yer aldı ve böylece, daha tanışmadan önce bile, bu iki büyük insanın hayatı koçmaz bir şekilde birleşmiş oldu. Lenin ile Stalin'i birbirinden ayıran uzaklık ne kadar büyük olursa olsun, onların bütün faaliyetleri, mücadeleleri ve düşünceleri aynı yönde gelişti. Stalin'i anlamak, Lenin öldükten sonra 30 yıl süreyle dünya proletaryasının onun için "günümüzün Lenin'i" demesindeki derin anlamı kavrayabilmek açısından önem-le değerlendirilmesi gereken bir noktadır bu. Gerek Lenin'in sağlığında, gerekse o öldükten sonra, hiç kimse Lenin'i Stalin kadar iyi anlayamamış, hiç kimse Lenin'in öğretilerini onun kadar bilgece uygulayamamıştır.

Bolşevizmin doğduğu, RSDİP İkinci Kongresinin yapıldığı günlerde Stalin hapiste idi. Ve Lenin'in yanında yer almakta bir an tereddüt etmedi. Lenin'le ilk tanışmaları da mektupla oldu. Onunla Tammersfors Konferansında (1905) şahsen karşılaşmadan önce daha ilk Stalin, tıpkı Lenin gibi, Menşeviklerin ateşini üzerine çekmişti.

Sibirya'daki sürgünden 1904'te kaçan Stalin, Gürcistan'a dönerek işçileri örgütlemeye devam etti. Çarlıkta devrimci ve kitleyi bir karakter kazandığı bu yörede Lenin'in düşüncelerini yaydı. 1905 devriminin gerçekleşmesinde önemli bir yeri olan Bakü petrol işçilerinin muazzam grevine önderlik etti. Bu rada devrimci hayatının "kalfalık" dönemini tamamladı. Stalin gerek 1905 devrimi sırasında, gerekse devrim bastırıldıktan sonra, Bolşeviklerin en önde gelen örgütleyicilerinden biri idi. Menşeviklere karşı sürdürülen kıyasıya mücadele boyunca olduğu gibi, zorlu gericilik yılları sırasında ve tasfiyecilere, Troçkistlere, Otzovistlere karşı mücadele döneminde de sonuna kadar Lenin'in görüşlerini savundu.

Bolşeviklerle menşeviklerin ayrılmasının tamamlandığı ve Bolşeviklerin ayrı bir parti olarak ortaya çıktığı, 1912 Prag Konferansında Stalin Merkez Komitesi üyesi seçildi. Bu yıllar, emperyalist dünya savaşı yıllarının, estiği ve Bolşeviklerarasın da dahi bazı yalpalamaların olduğu yıllardı. Stalin bu kritik dönemde de Leninizme sımsıkı sarıldı. 1911'de Lenin şöyle diyordu: "Koba'nın makaleleri çok dikkatle incelenmeli... Bizim 'uzlaşmacıların ve reformistlerin' görüş ve umutlarının bundan daha iyi yanıtlanabileceğini düşünmek zordur." Stalin'in Marksizm-Leninizme ilk büyük teorik katkısı olan Marksizm ve Ulusal Sorun 1912'de yayınlandı.

Emperyalist savaş öncesin de proleter enternasyonalizmine sadakat yemini eden İkinci Enternasyonalin dönekleri, savaş gündeme gelince hep birlikte "kendi" burjuvazilerinin saflarında yer aldılar. Böylece, Stalin'in eserinde geliştirilen teoride öngörüldüğü gibi, burjuva milliyetçiliğiyle uzlaşan bir partinin sonunun sosyal-şovenizm olacağı, proletarya ya, devrime ihanet olacağı, pratikte de kanıtlanmış oldu. Oysa bu dönemde Bolşevikler, "emperyalist savaşı iç savaşa dönüştürelim" sloganıyla hareket ettiler, silahlı devrimi savundular.

1917 Şubat Devrimi gerçekleşip, liberal burjuvaziyle ittifak halindeki işçiler ve köylüler otokrasiyi devirdikleri zaman Stalin yine hapiste idi. Mart ayında hapisten çıkan Stalin, St.Petersburg'a döndüğünde, proletaryanın iktidara gelmesinin erken ve Rus proletaryasının bunun için henüz çok zayıf olduğu, liberal burjuvaziyle uzlaşmak gerektiği düşüncelerinin, "devrimci" etiketli partilerin yanısıra, Bolşevik Partisi içinde de, kısmen de olsa (Kamenev, Rikov vb.) zemin bulduğu bir ortamla karşılaştı. Stalin Pravda gazetesindeki etkin rolü ara çılığıyla bu tehlikeli eğilime karşı uzlaşmaz bir mücadele yürüttü, proleter devrimi savundu. Burada proletarya ile burjuvazi arasında kı büyük mücadeleleri içinde yetkinleşti, devrimin "ustası" haline geldi.

Büyük Ekim Devrimi Rus proletaryasını iktidara getirdiktan, dünya yüzeyinin altıda biri üzerinde proletarya diktatörlüğü kurulduktan sonra, karşılaşılan bü-yük sorunlarla başa çıkma mücadelesinde Lenin'in en büyük desteği, yine Stalin'di. İç savaş ve emperyalist müdahale yıllarında Stalin aynı zamanda büyük bir askeri strategist ve önder olarak da sivrildi. Kızıl Ordu'nun başında sözde Troçki var dı, ama cepheden cepheye (Ukrayna, Peru, Petrograd, Polonya ve Güney cepheleri) yetişen Stalin, Troçki'nin maceracı planlarını düzeltiyor, ordunun aktif yönetimini ele alarak onu emperyalist burjuvazi toprak sahiplerine ve emperyalist müdahalecilere karşı zaferden zafere koşturuyordu.

İç savaş sona erince genç proletarya diktatörlüğünü bu defa da daha büyük bir savaş bekliyordu. Lenin'in tamamlamaya ömrünün yetmediği bir savaş: Ülke ekonomisinin yeniden inşası, sosyalist ekonominin kurulması. Ustyapıda buna uygun devrinci dönüşümlerin gerçekleştirilmesi. Açlık ve sefaletin kol gezdiği, devrime düşman sınıfların henüz ortadan kaldırılmadığı bu dönemde, Stalin Lenin'in Yeni Ekonomi Politikasını (NEP) kararlılıkla savundu. Ülkenin elektrifikasyonu projesi (GELRO planı) birçoklarınca ütopik bir düş olarak kabul edilirken, Stalin zorluklar karşısında en ufak bir yalpalama göstermedi, her zaman olduğu gibi Lenin'i destekledi. Parti Merkez Komitesi Genel Sekreteri sıfatıyla ülkenin her sorunuyla yakından ilgilendi, kendine has kararlılığı, pratikliği ve çalışkanlığı ile devlet işlerinde, hasta olan Lenin'in yerini doldurdu.

Büyük Lenin 1924'te öldü. Sovyet iktidarının bütün düşmanları umutla bekledile: Muazzam sorunlarla karşı karşıya olan genç Sovyet devleti ayakta kalmayı başarabilecek mi? Gerçekten de, Lenin'in Partisi olmasa, onun büyük önderi Stalin olmasa, Lenin'in ölümü Sovyet iktidarı için çok büyük zorluklar getirirdi. Ancak, bütün devrimci yaşamı boyunca Lenin'le tek bir kafa gibi çalışmış olan Stalin, onun yerini alacak tek önderdi ve Partinin ve devletin başında bulunduğu 30 yıl içinde Lenin'den devraldığı mirasla mucizeler yarattı. Başında Stalin bulunan Sovyet proletaryasının ve emekçilerinin sosyalizmi kurma mücadelesi, Sovyetler Birliğini büyük bir güç, sosyalizmin kalesi ve dünya halklarının özgürlük ve kurtuluş davasının en kararlı ve tavizsiz savunucusu durumuna getirme mücadelesi, gerçek bir destan niteliğindedir. Şüphesiz ki sosyalist Sovyetler Birliğinin elde ettiği başarılar çok karmaşık mücadeleleri zorunlu kılmış, çok çeşitli ve karmaşık sorunlara, çok karmaşık, ama bilinsel, çözümlerin bulunmasını gerektirmiştir. Stalin bütün sorunların üstesinden gelmiş, şanlı Bolşevik Partisini ve kahraman Sovyet halkını sınıf mücadelesinin, sosyalizmin kurulması ve geliştirilmesi mücadelesinin çetin sınavlarından başarıyla geçirmiştir. Stalin bütün bunları, ve çok daha fazlasını, yapabilmiştir, çünkü o daima ve tavizsizce Marksizm-Leninizmi rehber almış, uygulamış ve geliştirmiş, Marksist teoriyi gerçekten bir eylem kılavuzuna, kitlelerin elinde muazzam bir maddi güçe dönüştürmüştür. Emperyalizm, gericilik, her türden revizyonist sapma ile amansızca savaşmış ve onları dize getirmiştir.

Marks, Feuerbach üzerine XI. Tezinde, "Filozoflar", der, "şimdiye dek dünyayı yalnızca yorumlamakla yetinmişlerdir. Oysa mesele onu değiştirmektir." İşte Stalin, Marks'ın burada sözünü ettiği tipten değişikliği, geliştirilmesine kendisinin de büyük katkıları olduğu Marksizm-Leninizmin gösterdiği yolda, en mükemmel bir şekil de gerçekleştirmiş büyük bir komünisttir.

x x x

Bu yıl Stalin'in 100. doğum, 26. ölüm yıldönümü. Yarım yüzyılı aşkın bir süredir ölmüş olduğu gibi, bu yıl da burjuvazi Stalin'i nefretle anıyor, revizyonistler onu karalamak için denenmedik yollar arıyorlar. Ve yine bu yıl da Marksist-Leninistler ve tüm ilerici dünya halkları ilk sosyalist devletin eşsiz mimarını, faşizme karşı Büyük Yurtsever Savaşın bü-yük komutanı, tüm insanlığın gerçek dostunu sevgiyle anıyor, yüreklerinde yaktığı devrim ateşini canlı tutuyorlar. Burjuvazi ve revizyonistler Stalin'in şahsında Marksizm-Leninizme, proletarya diktatörlüğüne, devrime ve sosyalizme saldırıyorlar. Komünistler ve ilerici halklar ise onun şahsında Marksizm-Leninizmi, proletarya diktatörlüğünü savunuyor, devrim ve sosyalizm özlemlerinin cisimleştiğini görüyorlar. Her türden gericiler, revizyonistler Stalin'in azılı düşmanıdır, çünkü Stalin her türden burjuva akımın ve revizyonizmin amansız karşıtıdır. Stalin'i tavizsizce savunmak her dönem Marksizm-Leninizm'in önemli kıstaslarından biri olmuştur, bugün de öyledir. Hatta, bu kıstas, emperyalizmin dünya çapında yönetemezliğinin belirginleştiği, çelişkilerin son derece keskinleştiği, açmazlar içinde kıvranan revizyonizmin yeni mallarının yanısıra eskilerini de cilalayıp piyasaya sürmek zorunda kaldığı bu gün daha da geçerlidir. Çünkü Stalin'i savunmak demek, aynı zamanda, Stalinci kararlılıkla emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı durmak, Stalinci uyanıklık ve tavizsizlikle revizyonizme karşı savaşmak, Stalinci tarzda dünyayı değiştirme, sosyalizm mücadelesi vermek demektir. Başka türlüsü, Stalin'i lafta savunmaktan öteye gitmez.

Stalin, tıpkı Lenin gibi, sadece Sovyetler Birliği işçi sınıfının ve halklarının önderi, kılavuzu ve öğretmeni değil, aynı zamanda uluslararası devrimci proleteryanın da önderi, kılavuzu ve öğretmeni idi. Onu açık, kalıbaçsız ve koşulsuz bir şekilde savunmaksızın, onun devrim ve sosyalizm davasına adanmış, hayatından ve örnek mücadelesinden öğrenilmeksizin hiçbir ülkede devrim ilerletilemez. Çünkü Stalin'i savunmak demek, onun fikirlerini geliştirmek, hayata geçirmek demektir; Stalin'i savunmanın gerçek anlamı budur.

Dipnot: Rusça'da "geri çek" mek anlamına gelen "otozvat" kelimesinden. Otzovistler, Duma'daki Parti grubunun geri çekilmesini, çalışmanın sadece illegal planda yürütülmesini savunmuşlardı.

Çarlığın, kaçınılmaz sonunu geciktirebilmek ve kitleleri öndersiz bırakabilmek için başvurduğu yollardan biri de komünistleri Sibirya'ya sürmekti. Ama sürgün yerleri, çarlığın ölümlerinin, lenin'sine, "Komünizm okulları" haline geliyordu. Resimde Stalin böyle bir sürgün merkezinde bir toplantıda konuşurken. (1916)

EKİM DEVRİMİNDEN, STALİN'DEN ÖĞRENMEK GEREK

Dünya komünistleri Büyük Sosyalist Ekim Devriminin 62. yıldönümünü Büyük Ekim'in fikirlerini devralıp yaşatan, ilerleten Józef Visaryonoviç Stalin'in doğumunun 100. yıldönümünde, Stalin yılı'nda kutluyorlar.

Ekim Devrimi denince Lenin'den sonra akla gelen ilk isim Stalin'dir. Stalin tüm devrimci yaşamı boyunca hiç şaşmadan, daima Lenin'in yolundan yürümüş, Ekim Devriminin mimarı Lenin'in düşüncelerinin yılmaz bir savunucusu olmuştur. Ekim Devriminin hazırlanmasında Stalin hep Lenin'in yanındadır. Ekim Ayaklanmasını yöneten askeri komitenin başında Stalin vardır. Ekim Devriminin zafere ulaşmasıyla karşıdevrimin ezilmesi ve sosyalist inşa yönünde ilk adımların atılması mücadelesinin başında yine Lenin'le birlikte Stalin vardır. Lenin'den sonra Ekim Devrimi davasını yaşatan Stalin olmuştur. 30 yıl boyunca dünyanın altıda biri üzerinde sosyalizmin, Ekim Devriminin kızıl bayrağını dalgalandırdı. Lenin'i, Leninizmi her türlü revizyonist, oportünist ve karşıdevrimciye karşı savunan, en zor şartlar altında sosyalist inşaya önderlik ederek geri, yoksul, aç Rusya'yı güçlü, ileri, mirefeh sosyalist Sovyetler Birliğine dönüştüren Stalin'dir.

Bugün Sovyet ve Çin revizyonistleri Ekim Devrimine sahip çıkar görünüyorlar, özellikle Sovyet revizyonistleri Ekim Devriminin en keskin savunucusu geçiniyorlar. Peki Lenin'le yıllar yılı omuz omuza savaşan, Ekim Devriminin kızıl bayrağını Lenin'le ve Lenin'den sonra 30 yıl boyunca daima daha da yükseklerde dalgalandıran Stalin savunulmadan Ekim Devrimi savunulabilir mi? Revizyonistlerin Stalin'in adını anmadan Ekim Devrimi savunuculuğu yapmadaki bu "ustalığı" onların demagojileri, Stalin'e sahip çıkar görünümde ona en sinsi saldırıları yöneltenlerin Çinli revizyonistler de Sovyet sınıf kardeşlerinden hiç aşağı kalmamaktadırlar. Onların Ekim Devrimine sahip çıkışları da en az Sovyet revizyonistlerininki kadar sahtedir.

Nasıl ki Lenin adı Büyük Sosyalist Ekim Devriminden ayrı düşünülemezse Ekim Devriminin fikirlerini yaşatan, geliştiren, sarsılmaz bir inançla sosyalizmi inşa eden Stalin adı da proletaryanın bu çağ açan tarihinden ayrı düşünülemez.

Stalin'e, [illegible] yüzeyiyle, emperyalizme, her türden revizyonizm ve oportünizme karşı kararlı, uzlaşmaz mücadelesine sahip çıkmadan Stalin'in adını ve eserini tavizsizce savunmadan Ekim Devrimi savunulamaz

Scanned by CamScanner

EKİM DEVRİMİ VE FİKİRLERİ...

Devamı 3. sayfada

...ğli işçiler, askerler şiddetle ayaklanma talep ederlerdi. 3 Temmuz 1917'de sendiliğinden patlak veren ve bir çığ gibi büyüyen işçi ve asker gösterisini burjuvazi kanla bastırıyor, lideri Lenin'e de Menşevikler ve Sosyalist-Devrimcilerin ...lıkta bütün ülkeyle Bolşevik Partisiyle birlikte bütün ülkeyle Bolşevik Partisiydi.

Bu şartlarda 26 Temmuz- 3 Ağustos tarihinde ilk defa olarak toplanan Bolşevik Partisi 6. Kongresinde Stalin şöyle diyordu:

"Devrimin barışçı dönemi sona ermiştir, barışçı olmayan bir dönem, çatışmalar ve patlamalar dönemi başlamıştır."

Devrimin büyük önderi Lenin, özellikle ordu ve ...diyordu. Devrimin büyük ...lişiyle yönetmekteydi.

Kongre Batıda proleter devriminin patlak vermesinin beklenmesini savunan Trockist, Preobrajenskiy'nin, Kosyrin'in burjuvazinin etkilerini yansıtan bu tezlerini reddederek işçilere, askerlere, köylülere burjuvaziye kesin savaşa hazırlanma ve güç toplama çağrısı yapıyordu.

Devrimin güçlü adımlarla ilerleyişi karşısında burjuvazi emperyalist savaştaki suç ortaklarının da desteğiyle karşıdevrimci General Kornilov'a ...devrime karşı bir saldırı örgütledi. Bir karşıdevrim ordusu toplayarak Petersburg üzerine yürüyen General Kornilov'un kuvvetlerine karşı halkın yanında yalnızca Bolşevik Partisi Kornilov isyanını ezdiklerinde ...tizi örgütleyebilirdi. Nitekim öyle de oldu. Bolşevik Parti Kornilov isyanını ezdiklerinde ...kaydetmiş, çözülenleri dosta düşmana kabul ettirmiş bulunuyorlardı. Önce Petersburg, sonra Moskova Sovyetlerinde yönetim Bolşeviklerin eline geçti. Bura ...ğı süreç tüm Sovyetlerde de yaşanıyordu.

Altüst oluş küçük burjuva kampı da etkisi altında bırakıştı. Sosyalist Devrimciler ve Menşevikler arasın...dan burjuvaziye uzlaşmaya karşı tavır alan ve Bolşeviklerle işbirliği eğilimi gösteren gruplar doğmuştu.

Hızla Bolşevik Partisinden yana değişiyordu.

10 Ekim 1917'de Lenin'in de yer aldığı tarihi Merkez Komitesi toplantısında bir kaç gün içinde silahlı ayaklanma kararının alınmasına karar verildi. Ancak bir birkaç gün sonra da Parti Merkez Komitesinin ayaklanma kararını bir Menşevik gazetesiyle açıklayarak düşmanı uyaracaklardı.

Ayaklanma için son hazırlıklar yapılıyordu. Ayaklanmayı yönetmek üzere oluşturulan Askeri Devrim Komitesinin başında Stalin'in bulunduğu Parti Merkezi yönlendirecekti. Rusya'nın çeşitli merkezlerine ayaklanmayı yönetmek üzere Merkez Komitesinin çeşitli üyelerini sevkedildi. Bu arada Zinoviev ve Kamenev'in, ...dığı burjuva hükümet de devrimi baştırabilmek için uyarıcı tedbirler almaya çabalıyordu. Ama artık buşu...naydı.

Burjuva Geçici Hükümetin başkanı Kerensky'nin 24 Ekim sabahı Bolşevik Partisi Merkez organı Raboçi Put'a kapatmak üzere yolladığı zırhlı araçlar Stalin' in ...talimatı üzerine Kızıl Muhafızlar ve devrimci asker ...lar tarafından püskürtüldü. Saat 3'de çıkıa. Raboçi Put geçici hükümetin alaşağı edilmesi çağrısında bulunuyordu. Ayaklanma başlamıştı. Aynı günün geceasi Lenin ...nin ayaklanmanın yönetimini bizzat üstlendi.

25 Ekim (yeni takvimle 7 Kasım) günü yıllardır sınıf mücadelesinin barikatlarında şanlı Bolşevik Partisi tarafından yetiştirilen, eğitilen sınıf bilinçli işçilerle Kızıl Muhafızlar ve devrimci askerler yeni bir çağın açılışı, yani bir dünyanın yaratılması uğruna saldırıya atılıyorlardı. Aurora zırhlısının Kışlık Sarayı yönetim toplarının güllemesi bütün dünyaya proleter devrimi çağının açılışını ilan ediyordu. Devrim zafere ulaşmıştı.

YÖNETİME KATILMA...

Devamı 4. sayfada

...ncia-siz sömürü diye okuyor almış olur.

Kapitalist patronların bu ...ndar istekli oldukları "yönetime katılma" formülü pratik olarak birsaz incelandı - ...ğinde burun kapitalist sömürü...ğü daha da artırmaya yarayacağı kolayca görülecektir.

Varsayalım ki bir işletme de işçiler yönetime katılıyor olsun. Herkes sermayesini ...a gömsün isterse fabrikalara milyonlar sermeyeye sahip olduğundan kârı da ona göre çok olacak. Oysa işçinin işgücünden başka birşeyi yoktur. O da bu sermayesini, yani işçi gücü ortaya koyacak, ve karşılığında daha çok almak için daha çok çalışacaktır.

Kapitalist, sermayesini ...ğı işçilerin sömürülmesi ile elde etmiştir. "Yönetime katılma" ile işçilerin fazla ...den daha çok çalışarak yaratıyor ...ğı ek değerlere de el koyacak kayıtlara bakacaktır. İşçiler milyonluk sermeye karşısında ücretleriyle yarışma ...ı, ona geçmesi söz konusu bile değildir.

Kazanılı çıkan kapitalist olmuştur. Fakat bu sadece işçilerin sırtından daha fazla de elde ettiği için değil - dir.

"Yönetim katılma" formülüyle işçilerin kapitalistlerle karşı mücadelesinin zayıflamasını kapitalistin en büyük kazancı budur. Böylece iki taraflı iki savaş vurulmuş o sayısı sınıfının mücadele ...ı yayıflatılıyor, bilinci ...ğınlıyor ve daha çok çalışan sayesinde kapitalist ...ar daha çok zenginleşiyor - lar.

Nihayet işçi sınıfının bi ...ğmesi ve mücadelesinin ...ı gözünde tutulursa ...ğinin "yönetime katılma" ...ğlarına" bugünlerde ...ğ bir başvurusu anlaşı - ...ğ geydir. Hükümetler de

YER SARSILDI...

Devamı 2. sayfada

...çıkıl, onun halkı inşa etmiştir, Onu, ne Yugoslav Titocuları, ne de Sovyet revizyonistleri, ne de Çin revizyonistleri inşa etmiştir.

SOSYALİST ARNAVUTLUK, MARX, ENGELS, LENİN VE STALİN'İN BAYRAĞINI HER ZAMAN YÜKSEKTE TUTACAKTIR.

Halklar devrimci ve ilerici insanlar, Marksist-leninist yoldaşlarımız şu sarsılmaz inanca sahip olsunlar ki, Sosyalist Arnavutluk Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in bayrağını gölge düşümeden her zaman yüksekte tutacaktır. Sosyalizmin sağlam kalesi olacaktır. Sosyalizmin sağlam kalesi olacaktır. Halklar ve ilerici dünyanın devrimcileri J.V. Stalin'i sayışıyla anıyorlar. Bizde bu yıl Stalin'in 100. Doğum yıldönümünü kutlayacağız.

Biz ABD ve revizyonist Sovyetler Birliği dışında ve sosyalist Arnavutluk'a karşı hayvanca bazı diğer devletler dışında normal ticaret ve kültür ilişkilerine sahip olduğumuz devletlerle ve bizimle dürüst ilişkiler kurmak isteyen diğer devletlerle böyle ilişkilere sahip olduk ve sahip olacağız. Biz haksız olarak Arnavutluk hakkında yalan maladıklarına ikâe etmeye ikinci Dünya Savaşının neden olduğu zararlar için tazmınat ödemeye devam eden devletlerle ilişkiler kurmayacağız. Bu istek bugünde öyledir ve gelecekte de öyle kalacaktır. Dünya sevicilidi bu halkla dostane ilişkin tutum değişeceğini umut etmesin.

...

Enver Hoca yoldaş konuşmasına şöyle tamamladı; Siyasal buronun Önerisi üzerine halk Meclisi Prezidyumu İşkodra bölgesi halkına en yüce ünvan olan Sosyalist İnek Kahramanı ünvanı vermiştir. Merkez Komitesi ve şahsım adına İşkodra bölgesi halkına en derin kutlarım. İşkodra'dan ve 15 Nisan tarihli depremden evleri yıkılan tüm Kent ve köylerden kardeşlerim, yeni evler inşa sizi bir kez daha kutlarım.Bu evlerde çocuklarınızla neşeli ve mutlu bir yaşam sürdürün. O çocuklar ki, Partiye sadık,gözü-pek savaşçılar olarak yetiştirmeliyiz.Tüm halkımız gibi kararlı, çalışkan ve alçakgönüllü insanlar olarak yetiştirmeliyiz

GÜNEY KORE...

Devamı 2. sayfada

Aynı zamanda bu olayın ardından ülkedeki yönetimbo...luğunu doldurma" adı altında Güney Kore halkının ABD emperyalizmine ve kukla faşist rejime karşı yükselen mücadelesi eziliyeye çalışıyor.

Açıktır ki bu olay faşist rejimin içine düştüğü zor durumun, yönetemezliğinin bir ifadesidir. Kısa bir süre önce Pasifiğe giden bir heyetin başında bulunan Ard Savunma Bakanı Brown'un Güney Kore'nin ABD emperyalizminin Uzakdağ'daki stratejisinde ki önemine değinerek faşist rejimi ayakta tutmak için açık desteklerini ifade etti ki ve rejimin elebaşıları - na güvence verdiği bilinmektedir.

KORE HALKI ABD EMPERYALİZMİNİ VE UŞAKLARINI ALTEDEREK ÖZGÜR VE BİRLEŞİK KOREYİ YARATACAKTIR

Güney Kore 30 yılı aşkın bir süredir ABD emperyalizmi tarafından sömürülmektedir. Amerikan emperyalizminin Güney Kore'yi Asya'daki emelleri gerçekleştirmelerinde bir piyon, askeri bir üs rolü oynamaktadır. ABD emperyalizmi "bağımsız bir devlet" olarak göstermeye çalıştı - ğı kukla rejime mali, askeri vb. destek vermekte, silanlandırmaktadır. ABD ve Japon emperyalizmine bağımlılık nedeniyle ekonomi tamamen İ...las etmiştir. Asya'da enflasyonun en çok arttığı ülkeler den biridir Güney Kore'dir . Yoksulluk ve açlığın yanısıra ...ıa şiddet ve zulum de halkın yaşamının bir parçası haline getirilmektedir. Halkın siya...si özgürlükleri ve demokratik hakları faşist rejim tarafından gaspedilmiştir.Halkın her başkaldırısı ABD emperyalizminin uşakları tarafından kanlı bir biçimde bastırılmaktadır. Bugüne kadar rejire karşı mücadele eden binlerce kişi hapse atılmış, ya da idam edilmiştir.

Güney Kore'deki kukla faşist rejim halkın mücadelesi nedeniyle yönetemez durum düşmektedir. Son olarak da Park Chung Hee'nin öldürülmesinden bir süre önce iki kentte öğrenci ve halk hareketi yükselmiş , gösterileri sırasında çatışma çıkmış, yüzlerce kişi tutuklanmıştı. 2 kentte ise sıkıyöne tim ilan edilmişti.

Kore halkı ulusal bağımsızlık ve egemenlik uğruna uzun ve yiğit mücadeleler vermiş, çok kan dökmüş,sayısız fedakârlıklarda bulunmuştur.

15 yıl süren silahlı mücadele ile 1945'te Japon emperyalizmini ülkeden kovulmasının ardından Güney Kore Amerikan emperyalistlerince işgal edilmiştir. ABD emperyalistleri ülkedeki gerici güçleri biraraya toplayarak - ha sonra adı "Kore Hükümeti Cumhuriyeti" olarak adlandırilen "Kore Amerikan Askeri Hükümeti"ni kurdu. Böylece Ülke fiilen ikiye bölünmüş oldu.

Emperyalizme ve yöneticisınıflara karşı mücadele e - den ve Kore İşçi Partisi önderliğinde birleşen Kore halkı Amerikan emperyalizminin boyun eğdirme çabalarına direnmiş ve Eylül 1948'de Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti nin kuruluşu gerçekleştirilmiştir

Genç Cumhuriyet,daha b - şından ABD emperyalizminde bo ğulmaya çalışılmıştır. Sosyalist ülkelerin, tüm ilerici ülke ve halkların aktif destek ve teşvikine sahip olan Kore halkı 3 yıl süren bir 6 10-kanlı savaşıyla vatanını savunmuştur.

Bu üç yıl boyunca Kore halkı ABD emperyalizminin sevkettiği 2 milyondan fazla asker, işlerinde Türkiye'nin de bulunduğu 15'den fazla bağımlı ülkenin birliklerine ve modern savaş silahlarına karşı cesaretle ve kahramanca savaşmıştır.

Kore halkı bugünde ABD emperyalizmine ve uşaklarına karşı bağımsızlık, bağımsızlık ve ulusal birlik için mücadelesini sürdürmeye devam ediyor. Ve bu mücadelenin içinden özgür ve birleşik Kore mutlaka doğacaktır.

YENİ BİR...

Devamı 5. sayfada

Şimdi yüksek öğrenim,genç liğini, tüm öğrenciler gibi büyük, zorlu görevler, çetin mücadeleler beklemektedir.Ve mücadele daha güç koşullarda sürdürülecektir.

Yönetici sınıfların, faşist diktatörlüğün saldırılarını boşa çıkarmak, demokratik mevzileri ve hakları korumak, yenilerini elde etmek gençliğin devrimci mücadelesinin daha da ilerlemesi ancak en geniş öğrenci yığınla rı mücadeleye seferber etmek le mümkündür.

Yüksek öğrenim gençliği mi cadele yolunu tutmasında,kararlılığını göstermiş olması na rağmen mücadele halen daha geniş kesimleri kucaklamıyor. Ve bugün yüksek öğrenim gençliğinin yığınsal eylemini canlandırmak ve kitleyi ör gütlemesini yaratmak yakıcı ve tayin edici bir görev olarak durmaktadır.

Faşist diktatörlüğün,yöne tici sınıfların, resmi ve sivil faşist güçlerin uşaklarının, cezai uygulamaların karşısına dikilmeden, bunların en uygun, en etkin protesto ve direnişlerle uygulanmadan mücadelesini ilerle temez.

Saldırılar karşısında geri çekilme, duruma kısmen yetirme, eylemsizlik vb. yan ...lar her meselede tutumlarını kapitalist düzeni,faşist dik tatörlüğü yaşatabilmeye göre belirliyorlar.Önceliklerl bil kimet modelinde, seçimlerde burjuva faşist partilere,Ana rikancı faşist AP'ye oy vermek çağrısı yaparak,alınan fa - şist tedbirleri, baskı yasaklarını, sıkıyönetimi destekleyerek burjuvazinin buhranı ile yüzleşmesi, faşizme karşı ezici destekleyerek, karşıdevrimci, faşist politikalarını bütün cesbelerde temsiliyorlar.

TİKP, Aydınlık revizyonistleri her meselede olduğu gibi bu meselede de sahte bir ikilem ortaya atmışlardır. Buhranın yüklerini eşit olarak paylaşma ile buhranın yüklerini halkın sırtına yıkma. Aslında, anıktır ki, Aydın - lık revizyonistlerinin gösterdiği yol iki değil tek bir yoldur.Hiç te cilalamaya gerek duymamış burjuvazinin buhranı ve buhranını işçi sınıfı ve çalışanlara ödetme yoludur.

Gerçekte işçi sınıfı için tek bir yol vardır. Buhranı burjuvazinin sırtına yıkma, buhranın faturasını ödemeyi reddetme yolu. Proletarya için kapitalist düzenin lardan tümüyle kurtulmak ile kapitalist özel mülkiyeti ortadan kaldırmak, sermayenin egemenliğine son vermekle sosyalizme gerçekleşecektir.

İşçi sınıfı burjuvazinin, emperyalistlerin ve onların geşitli kılıktan uşaklarının gösterdiği yoldan değil fa - kat kendi sınıf çıkışından, devrim ve sosyalizm yolundan yürüyecektir.

SOSYALİST EKONOMİDE

Devamı 2. sayfada

...veriyorlar. Sosyalist toplumun aracı devlet İşlerini ba - sıtlestirmek yerine, İşleri yavaşlıncaşı hale getir - mektir. Sosyalist toplum,işçi sınıfının yeteneklerinin her türlü gelişmesini sağlayarak ekonominin yönetimini gerçekleştirmelerinin sağ - lar. Arnavutluk'ta sosyalist inşa yolunda atılan a - dımlar bütün bu sözde teorileri çöküşe uğrattı.

...nıfının tarihi olarak ilatlen diği rolü Marksizm-Leninizme bağlı kalınarak gerçekleştirildiğini yansıtmaktadır.

Sosyalist Arnavutluk' ta işçi sınıfı ülkenin bütün ekonomik ve toplumsal faliiyetini yönetme ve devetlere hak kına sahiptir. Ve işçi sınıfının bu öncü rolü durmadan geliştiriliyor. Bu öncü rolünü işçi sınıfı bütün alanlarda, ideoloji ve kültürde , toplumun alt ve üst yapısında uygulamaktadır. Onun yönetici rolü sadece nafiarından çıkardığı yetenekli unsurlarını aracılığıyla değil aynı zamanda sosyalist toplumun bütün sorunlarının çözümüne et kin ve doğrusal katılmasıyla olmaktadır. Planların hazırlanmasında, üretim, dağıtım, değişim ve tüketim sırasında bu eğilimi oynamaktadır. Arnavutluk'ta işçi sınıfının kendi bu eğilimi oynaması ...kilan da budur.

Devrimci Metal-Gen'in kurulması metal İşçilerinin ülkü duyu gibi tüm İşçi sınıfının önünde yeni bir ufuk açmıştır, sendikal mücadele alanında yeni ve aydınlık bir dönem başlatmaktadır. Bu, tüm burjuva revizyonist sendikacılığın saltanatına son veren bir dönem olacaktır.Devrimci Metal-Gen burjuva ve revizyonist sendikacılığı ...sara göndermekin, sınıf sendikalarının hakimiyetinin ilk adımıdır.

Sınıf çıkarlarının devrimci taleplerinin çiğnendiğini gören, sınıf İşbirlikçisi sendikalara karşı mücadele ettiği halde sonuç almayan, burjuva ve revizyonist sendikacılığa karşı öfke duyan İşçiler; özlemlerinin Devrimci Metal-Gen'de somutlanmaktadır, Devrimci Metal-Gen sizin sendikanızdır, çözüntü onda biçimleştirin. Kendi sınıf sendikanıza çöz katın.

METAL İŞÇİLERİ BAŞINDA DEVRİMCİ METAL-GEN'İN YANI - DER!

METAL-SEN...

Devamı 4. sayfada

o.sendikal demokrasi ilkelerini çerçeve anlamda hayata geçirmeektir. Çünkü Marksizm-Leninizme İşçi sınıfına, onun devrimci İnsiyatifine çöken, İşçilerin İnsiyatifi nin gelişmesiyle, en geri katmanlarının mücadeleye bizzat katılmasıyla, ancak bu yolla sosyalizmin zaferi temsinat altına alınabilir. Bu yönden devrimci Metal- Sen sendikal ve politik sorunlarda İşçilerin İnsiyatiflerini geliştirme, onları gerçek anlamda söz ve karar sahibi haline getirme doğrultusunda ilerleyecektir.

Oysa burjuva revizyonist sendikacılık İçin durum tam tersidir. Tüm burjuva, sınıf İşbirlikçi,İ sendikalar gibi Meden-İş te İşçilerin sınıf çıkarlarını çiğneyer, sendikal demokrasi ilkelerini uygulamayorsa bunun nedeni, sendikaya bir kaç kötü kişinin hükmediyor olması değil. Fakat Meden-İş'e yön veren ideolojinin revizyonist, İşçi düşmanı yapısıdır. Onlar İçin İşçi sınıfı ancak bilincinin ve İnsiyatifinin geriliği temelinde hükmedilebilir, karşı-devrimci emellerine alet edilebilir bir kitledir. Bu yönden onlar sendikal demokrasi ilkelerini rafa kaldırıyor, İşçilerin İnsiyatiflerinin gelişmesini engellemek İçin yürürlerde bürokratik engel diktiyorlar.

Devrimci Metal-Gen'i kuran sınıf bilinçli Öncü İşçiler burjuva, revizyonist sendikacılığa karşı bir öfke indirdiler, İşçi sınıfına, onun devrimci İnsiyatifine güvenmenin İyiliğini öğrendiler temsiliyle Gemsiktir İk olan sendika tüzüğüyle verdiler.

Devrimci Metal-Gen metal İşkolunda sınıf sendikalarına duyulan İhtiyacın bir ürünü olarak İnşa olunmuştur ve metal İşçilerinin sınıf bilinçli Federalizme, Marksizm-Leninizme dayanmaktadır. Bu yönden yarını elinde tutmaktadır,gelecek onundur. Devrimci Metal-Gen'İ çöğüllükleri da budur.

Devrimci Metal-Gen'in kurulması metal İşçilerinin ülküsü gibi tüm İşçi sınıfının önünde yeni bir ufuk açmıştır, sendikal mücadele alanında yeni ve aydınlık bir dönem başlatmaktadır. Bu, tüm burjuva revizyonist sendikacılığın saltanatına son veren bir dönem olacaktır.Devrimci Metal-Gen burjuva ve revizyonist sendikacılığı ...sara göndermekin, sınıf sendikalarının hakimiyetinin ilk adımıdır.

Sınıf çıkarlarının devrimci taleplerinin çiğnendiğini gören, sınıf İşbirlikçisi sendikalara karşı mücadele ettiği halde sonuç almayan, burjuva ve revizyonist sendikacılığa karşı öfke duyan İşçiler; özlemlerinin Devrimci Metal-Gen'de somutlanmaktadır, Devrimci Metal-Gen sizin sendikanızdır, çözüntü onda biçimleştirin. Kendi sınıf sendikanıza çöz katın.

METAL İŞÇİLERİ BAŞINDA DEVRİMCİ METAL-GEN'İN YANI - DER!

ABD

Devamı 5. sayfada

...luşturmaktadır. ABD emperyalizminin yöneticisi, ülelerin da ...ini statiye kavuşması gerektiğini belirtmiştir. Yanısıra Türkiye'nin NATO - Bölgesi olarak rolünden ve sorumluluktan da bahsetmiştir. Bü - yükkeçi yeni kurulacak hükümetten ABD'nin mevcut İmkânlılılıp İlişkilerinin daha tam güçlendirilmesini istediğini belirtmiştir.

Sciere, ABD'nin Kıbrıs sorunu ve Türk-Yunan İlişkilerine İlişkin politikasını da belirterek Kıbrıs'ta Sovyet sosyal-emperyalistlerini dıştalıyan barbarcılıklar en - laşmadan yana olduklarını i - fade etmiştir. Yine ABD emperyalizmin çıkarları açısından Türk-Yunan çatışmalarının ...ni ...ni ...ni

"DÜNYAYI SARSAN ON GÜN"

Ekim Devrimine doğru

1912-14. Devrimin yeniden yükselmesi dönemi, Bolşevik partisi, işçi sınıfı hareketine önderlik etti ve işçi sınıfının düşmanlarına ve bunların işçi sınıfı hareketi içindeki ajanlarına karşı mücadele verdi. Saflarını sağlamlaştırdı ve işçi sınıfıyla olan bağlarını genişletti. Bolşevik Partisi emperyalist savaş öncesi, işçi sınıfının devrimci eylemlerine önderlik etti. Emperyalist savaş dönemine proletarya enternasyonalizmin bayrağını açarak girdi.

Eylül 1915. II. Enternasyonalistlerin ilk konferansı Zimmerwaid'da yapıldı.

II. Enternasyonal dönekleri emperyalist savaşı, anavatan savunması olarak niteleyip, emperyalist burjuvaziyi desteklediler.

1915-17. Çarlık ordusu geriledi. Çarlık savaşı kaybetti.

9-Ocak-1917. 9 Ocak grevi başladı. Grev süresi boyunca Petersburg, Moskova, Bakü ve Nijni- Novgorod'da yürüyüşler yapıldı.

Menşevikler ve Sosyalist Devrimciler bu yeni filizlenen devrimci hareketi liberal burjuvazinin istediği yollara yöneltmeye çalışıyorlar

18-Şubat-1917- Petersburg da Putilov Fabrikasında bir grev patlak verdi. 22 Şubat'ta büyük fabrikaların çoğunun işçileri greve gitti. 23-Şubat'ta işçi kadınlar Petersburg Bolşevik Komitesinin çağrısına uyarak açlığa, savaşa ve Çarlığı protesto etmek için eylere geçti. İşçiler, kadınları destekledi.

24-Şubat 1917. Gösteriler şiddetlendi. 200.000 işçi grevde.

25-Şubat-1917. Petersburg işçi sınıfının tüm devrimci harekete katıldı. "Kahrolsun Çar", "Kahrolsun Savaş! "İş, Ekmek istiyoruz!".. sloganlarını haykırdılar.

26-Şubat-1917. Siyasi grev ve gösteriler bir ayaklanmaya dönüşüyor. İşçilerle, polis ve askerler çatışıyor, onların silahlarını ele geçirerek silahlanıyorlar.

26-Şubat-1917. Parti Merkez Komitesi Bürosu Çarlığa karşı silahlı mücadelenin sürdürülmesi ve bir Geçici Devrimci Hükmetin kurulması için çağrıda bulundu.

27-Şubat-1917. Petersburg daki askeri birlikler işçilere ateş açmayı reddederek ayaklanan halkın yanında yer almaya başladılar. 27 Şubat'ta isyana katılan askerlerin sayısı 60 bini buldu.

Ayaklanan asker ve işçiler, hapisteki devrimcileri serbest bıraktılar. Çarın bakanlarını, generallerini tutukladılar.

Petersburg daki devrimden haber alan diğer şehirlerdeki ve cephedeki askerler ve işçiler her yerde Çarlık görevlilerini tutukladı. Şubat burjuva-demokratik devrimi başarıya ulaştı.

Menşevikler ve "Sosyalist Devrimciler" liberallerle gizli bir anlaşma yaptı, Devlet Duması Geçici Komitesini kurdular. Komitenin başına bir toprak ağası getirildi, Çarın başbakanı adayının Başbakanlığında burjuvaların ve burjuvalaşmış toprak ağalarından oluşan bir devlet iktidarı Kurulmuş oluyordu.

16 nisan 1917. Lenin tekrar Rusya'ya döndü...

20-21 Nisan 1917. 100 bin dolayında işçi ve asker kitlesi "Kahrolsun Savaş!" "Bütün İktidar Sovyetlere!" "Gizli antlaşmalar yayınlansın!" şiarlarıyla geçici hükümetin bulunduğu merkere doğru yürüdüler. Gösterici lere ateş emrine askerler uymadı.

24 Nisan-1917 Bolşevik Partisi VII. Konferansı toplandı. Konferans'ta, savaşın ve devrimin bütün temel meseleleri, o sıradaki durum, savaş, geçici hükümet Sovyetler, toprak meselesi, milli mesele vb. konular tartışıldı ve bu konulara ilişkin Parti çizgisi saptandı.

Parti, Nisan Konferansı'nın kararlarına dayanarak, kitleleri kazanmak onları savaş için eğitmek ve örgütlemek için geniş çapta faaliyete girişti.

30 Mayıs-3 Haziran-1917 Petersburg Fabrika Komiteleri Konferansı yapıldı. Petersburg proletaryasının hemen hepsi Bolşeviklerin, "Bütün İktidar Sovyetlere!" sloganını destekliyordu.

3 Haziran-1917. Birinci Bütün Rusya Sovyetlere Kongresi toplandı. Bolşevikler hâlâ azınlıktaydı. Bolşevikler, burjuvaziyle uzlaşmanın çok kötü sonuçlar doğuracağını israrla söylediler ve savaşın emperyalist niteliğini açıka çıkardılar.

3-4 Temmuz 1917 Petrograd da işçi, asker, denizci gösterileri yapıldı. Gösterilerde "Bütün İktidar Sovyetlere" sloganı haykırıldı.

7 Temmuz-1917. Lenin için tutuklama kararı çıktı.

26 Temmuz-3 Ağustos-1917. Bolşevik Partisinin 6. Kongresi Petersburg'da toplandı. Merkez Komitesi Siyasi Raporu Stalin yoldaş tarafından sunuldu. Lenin, Geçici hükümet tarafından her yerde arandığından Kongreye katılamadı.

6. Kongre kararları uyarınca, Bolşevik Partisi Merkez Komitesi işçi ve askerleri, karşıdevrime karşı aktif silahlı direnişe geçmeye çağırdı. İşçiler hızla silahlandılar ve direnişe hazırlandılar. Kızıl Muhafız birlikleri muazzam bir gelişme gösterdi.

7 Ekim-1917. Lenin, gizlice, Finlandiya'dan Petersburg'a geldi.

10 Ekim.1917. Bolşevik Partisi Merkez Komitesi, birkaç gün içinde silahlı ayaklanma nın başlatılmasına karar verdi.

16 Ekim-1917. Parti Merkez Komitesi'nin genişletilmiş toplantısında, ayaklanmayı yönetmek üzere Stalin' in başkanlığında Parti Merkezi seçildi. Bütün ayaklanmanın pratik yönetimi onun elindeydi.

24 Ekim 1917- Ayaklanma başladı. Gece Lenin Smolni Enstitüsüne gelerek ayaklanmanın yönetimini bizzat üzerine aldı. Gece boyunca devrimci ordu birlikleri ve Kızıl Muhafız müfrezeleri durmadan Smolni'ye akın ediyordu.

25 Ekim-1917. Avrora Zırhlısı toplarını kışlık saraya çevirdi. Bu topların gürlemesi yeni bir çağın, Büyük Sosyalist Devrim Çağının habercisi oldu. Bütün stratejik yerler ele geçirildi. On-parlamento dağıtıldı.

Sovyetlerin II. Büyük Kongresi Petersburg'daki ayaklanma tam zafere ulaştığı ve başkentte iktidarın gerçekten Petersburg Sovyetlerinin eline geçtiği bir sırada Smolni'de açıldı.

Kongre bütün [illegible] Sovyetlere geçtiğini ilan etti.

26 Ekim-1917. Sovyetlerin İkinci Kongresi Barış Kararını aldı. Ayrıca, "toprak ağalarının toprak mülkiyetinin bundan böyle tazminat ödenmeksizin ortadan kaldırıldığı" kararını aldı.

Lenin, tanınmen Bolşevik - lerden meydana gelen İlk Sovyet Hükümetini kurdu. İlk İşçi Köylüler Konseyinin Başkanı seçildi.

Temmuz günleri: Petersburg işçileri ve askerlerin kaldığı büyük gösteri.

"...Sovyet devletinin kuruluşunda ilk adımı atmak ve böylelikle dünya tarihinde yeni bir çağ, bütün kapitalist ülkelerde ezilen ve her yerde yoksul hayata, burjuvaziye, yeniyeye, proleterya diktatörlüğüne, insanlığın sömürenlerin ve emperyalistlerin yaşamaya boyun eğmekten kurtuluşuna doğru ilerleyen yeni sınıfın egemenliği çağını açmak şanslı bizim olduğu için haklı bir gurur duyuyoruz."

LENİN

EKİM DEVRİMİ VE FİKİRLERİ ÖLÜMSÜZDÜR

Yıllardan 1917. Aylardan (eski Rus takvimine göre) Şubat. İlk emperyalist dünya savaşının son yılları yaşanıyor. Emperyalist paylaşım savaşının taraflarından biri olan Çarlık Rusyası'nda savaşın yolaçtığı acılara ve sefalete, Çarlığın zulmüne karşı başını kaldıran, [illegible] çektiği emekçi yığınlar, halkın ikinci köylülerin oluşturduğu askerler, "barış, ekmek, özgürlük" şiarı altında Çarlık otokrasisini deviriyorlardı.

Çarlık yıkılmış, özgürlük hedefine ulaşılmıştı. Ama proletaryanın sınıf bilincinin ve örgütlenmesinin yetersizliği nedeniyle o dönemde özellikle köylüler ve asker - ler üzerinde etkili olan Menşevikler ve Sosyalist Devrimciler, gizli pazarlıklar sonucu iktidarı burjuvaziye verdiler. Ama devrim Çarlığa karşı işçi-köylü ittifakını temsil eden İşçi ve Asker Delegeleri Sovyetlerini yaratmıştı, bunlar işçi sınıfı ve köylülüğün diktatörlüğünün bir organıydı. Dolayısıyla ortaya ikili bir iktidar çıkmıştı. Geçici Hükümetin temsil ettiği burjuvazinin diktatörlüğü ile İşçi ve Asker Sovyetlerinin temsil ettiği işçi sınıfı ve köylülüğün diktatörlüğü.

Burjuvazinin Geçici Hükümeti devrimin daha ileriletilmesinin önünde engeldi. Bu hükümet geniş kitlelerin "barış, ekmek, toprak" talebine cevap vereremezdi. Bu gerçek işçi sınıfına, köylü ve asker kitlelerine kavratılmalıydı. İşte Bolşevikler bu görevin yerine getirilmesini üstlendiler. İktidarın, devrimin doğurduğu gerçek iktidar organları olan Sovyetlere geçirilmesi şiarını ortaya attılar. Devrim yarı yolda duramazdı. Rus ve dünya proletaryasının büyük önderi Lenin sürgünde olduğu İsviçreden işçilere şöyle seslenıyordu:

> " İşçiler! Çarlığa karşı giriştiğiniz iç savaşta proleter kahramanlığının halk kahramanlığının eşi görülmemiş örneklerini verdiniz. Şimdi devrimin ikinci aşamasında da sizi zafere ulaştıracak yolları açmak için örgütlenmenin, proletaryayı ve bütün halkı örgütlemenin eşi görülmemiş örneklerini vermelisiniz."

Artık Çarlık yıkılmıştı. Burjuva demokratik devrim tamamlanmıştı. Şimdi görev burjuvaziyi devirmek, durmaksızın sosyalist devrimi gerçekleştirmekti. Şubat Devrimiyle Ortaçağ Rusyası alaşağı edilmiş, burjuva 20. yüzyıl Rusyasına geçilmişti. Şimdi görev sosyalist Rusyanın kurulmasıydı.

Şubat'tan Ekim'e geçen aylar sosyalizme gebe bir ülkenin sancılarını berrak bir şekilde yansıtıyordu. Bir yanda savaşın getirdiği kıtlık, yoksulluk, işsizlik, sefalet, açlık ve ölümün kol gezdiği; ve kitlelerin bu sefaleti temelinde servet yapan burjuvazinin şarlak, renkli bir yaşam sürdüğü Rusya. Diğer yanda ise işçilerin, askerlerin, köylülerin yüzlerce yıldır özlemini duydukları örgütlükleri alabildiğine kullanarak örgütlendikleri fabrikalarda, siperlerde, köy meydanlarında sayısız toplantıların yapıldığı, tüm halkın otokratik Rusya'dan miras kalan bilgisizliğe, eğitimsizliğe meydan okuyarak, tartıştığı, okuduğu toplantıdan toplantıya koştuğu, bilinçlendiği yepyeni bir Rusya: Öyle bir Rusya ki sadece Bolşeviklerin yüzbinlerce basan günlük gazeteleri, 40'ı aşkın yayın organları vardır, Sovyet matbaalarında öğrenmeye susamış Rus halkını doyurmak için hariıl harıl Marksist klasikler, bilimsel ve edebi eserler basılmaktadır.

Öğrenen, uyanan, bilinçlenen Rusya proletaryası, asker - leri, köylüleri daha kararlı daha kuvvetle barış, ekmek ve toprak talep etmektedir. Ve kitlelerin bu karşı konulmaz taleplerine cevap vereme yen burjuvazi ve ona arka çıkan Menşevik ve Sosyalist-Devrimci küçük burjuva politikacıları işçi sınıfını, emekçileri hergün daha fazla, daha kararlı, daha uzlaşmaz bir şekilde karşılarında bulmaktadır.

Eski sınıf saflaşmaları altüst olmekta, Şubat Devrimi ertesinde oylarını Menşeviklerden, Sosyalist-Devrimcilerden yana kullanan emekçi kitleler şimdi Bolşeviklerin örgütleyip yönlendirdiği yüzbinlerce kişilik kitle gösterilerine katılmaktadır. Rus proletaryasının en bilinçli, en militan, en kararlı kesiminin yoğunlaştığı, Bolşevik Partisinin kalbinin attığı yer olan St.Petersburg'da (daha sonra Leningrad adı verili

Devamı sayfa 7'de

PPSH

KURULUŞUNUN 38.YILDÖNÜMÜNDE

Arnavutluk Emek Partisine şan olsun!..

Proletaryanın büyük önderi V.I.Lenin der ki "İktidar mücadelesinde proletaryanın partisinden başka silahı yoktur." O, bu sözüyle, proletaryanın devrimde ve sosyalizm mücadelesinde partinin muazzam, belirleyici önemine dikkati çekmektedir. Eğer proletarya Marksizm-Leninizmin ilkelerine, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in öğretilerine sıkı sıkıya sarılan çelik - ten disiplinli bir partiye sahipse onun önünde hiçbir engel duramaz, hiçbir şey onun devrim ve sosyalizm yolunda kararlı adımlarla ilerleyişini durduramaz.

İşte Arnavutluk Emek Partisi 38 yıldır böyle bir partiye sahiptir. Bu parti, 38 yıllık şanlı tarihi boyunca komünizm davasına bağlılığını, proletaryanın yenilmez ideolojisine sarsılmaz inancını, bu ideolojiyi devrim mücadelesinde güçlü bir silah olarak kullanma yeteneğini defalarca, en zor sınavlar karşısında, başarıyla kanıtlamış olan Arnavutluk Emek Partisidir.

Bugün Arnavutluk işçileri, emekçileri Arnavutluk Emek Partisinin kuruluş yıldönümünü, Anayurdun Kurtuluşunun 35. yıldönümünde kutluyorlar. Bugünkü Arnavutluk'la 35 yıl önceki Arnavutluk'u bu bakımdan karşılaştırılırsa Partinin Arnavutluk halkı için taşıdığı muazzam değer kolaylıkla anlaşılır. Böylesine kısa bir dönemde her türlü baskı, şantaj ve sabotaj karşısında Arnavutluk gibi geri, küçük bir tarım ülkesini bugüne, bugünkü seviyeye ancak Arnavutluk Emek Partisi gibi tutarlı Marksist-Leninist bir parti getirebilirdi.

Arnavutluk Emek Partisi 8 Kasım 1941'de Troçkizme ve küçük burjuva eğilimlere karşı mücadele içinde kuruldu. Partinin kuruluşunun bu yarım geçen 38 yıl, AEP'nin her türden revizyonizme ve anti - Marksist akımlara karşı mücadele içinde çelişlestiği şanlı zafer yılları olmuştur. Başında Enver Hoca yoldaş bulunan Arnavutluk Emek Partisi Titocu Yugoslav revizyonizmine, Kruşçevci Sovyet revizyonizmine ve Maocu Çin revizyonizmine karşı en kesin kararlılıkla savaşmıştır. Bu akımların dünya proletaryası ve Marksist-Leninist hareketi devrim yolundan saptırmaya kalkan modern revizyonist akımlar olduğu yarısıra vardığında revizyonizm yolunu tutan bu partilerin büyük mü küçük mü, eski mi yeni mi olduğuna bakmeksızın onlara karşı savaş açmakta tereddüt etmemiştir.

Arnavutluk Emek Partisi tüm varlığı boyunca proleter enternasyonalizminin ilkelerine bağlı kalmıştır.

Lenin der ki.

"Sadece ve sadece bir tek gerçek enternasyonalizm vardır; o da kendi ülkesinde devrimci hareketin ve devrimci mücadele-

Devamı sayfa 7'de

Bir kitap

John Reed

DÜNYAYI SARSAN ON GÜN

"Dünyayı Sarsan On Gün", gerçekten de dünyayı sarsan, yeni bir çağı açan Büyük Sosyalist Ekim Devriminden bir kesiti, ayaklanma günlerini büyük bir canlılıkla yansıtıyor. Kitap Ekim Devrimi günlerinde çeşitli sınıfların devrim, devrim karşı bakışlarındaki değişim ve çelişmeyi, kitlelerin ruh halini son derece canlı ve çarpıcı bir şekilde veriyor. Bu kitap proleter devrimin, proleterya önderlerindeki bir silahlı ayaklanmanın güçlü bir tablosunu çizmektedir. Dünya tarihinde bir dönüm noktası olan büyük Ekim Devriminin kafalarda canlandırılabilmesi için "Dünyayı Sarsan On Gün" mutlaka okunmalıdır.

Ayaklanma başarıya ulaşıyor; Bolşevikler İktidarda Dvinsk'te Bolşevik İktidarı desteklemek için düzenlenen bir mitingten.

Scanned by CamScanner